

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 597/2009 НА СЪВЕТА

от 11 юни 2009 година

относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейската общност

(кодифицирана версия)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 133 от него,

като взе предвид регламентите за установяване на общата организация на пазарите на селскостопански продукти, както и регламентите, приети съгласно член 308 от Договора, приложими за стоки, произведени от селскостопански продукти, и по-специално разпоредбите на тези регламенти, които позволяват дерогация от общия принцип, че защитните мерки на границите могат да бъдат заменени единствено от мерките, предвидени в тези регламенти,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 2026/97 на Съвета от 6 октомври 1997 г. относно защитата срещу субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската общност⁽¹⁾ е бил неколкократно съществено изменен⁽²⁾. С оглед постигане на яснота и рационалност посоченият регламент следва да бъде кодифициран.
- (2) Приключването на Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори доведе до създаването на Световната търговска организация (СТО).
- (3) Приложение 1А към Споразумението за създаване на СТО (наричано по-долу „Споразумението за СТО“), одобрено с Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 г. относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.)⁽³⁾ съдържа, *inter alia*, Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. (наричано по-долу „ГАТТ от 1994 г.“), Споразумението за селското стопанство (наричано по-долу „Споразумението за селското стопанство“), Споразумението за прилагане на член VI от ГАТТ от 1994 г. (наричано по-долу „Антидъмпинговото споразумение от 1994 г.“) и Споразумението за субсидиите и изравнителните мерки (наричано по-долу „Споразумението за субсидиите“).

- (4) За да се постигне по-голяма прозрачност и ефикасност при прилагането от Общността на правилата, установени в Антидъмпинговото споразумение от 1994 г. и в Споразумението за субсидиите, беше сметнено за необходимо да бъдат приети два отделни регламента, които да определят достатъчно подробно изискванията за прилагане на всеки от тези инструменти за търговска защита.
- (5) За да се осигури адекватно и прозрачно прилагане на правилата, предвидени в тези две споразумения, е подходящо техните разпоредби да се транспонират, доколкото е възможно, в общностното законодателство.
- (6) Освен това е желателно да се обяснят достатъчно подробно условията, при които се счита, че е налице субсидия, принципите, определящи прилагането на изравнителни мерки (по-специално ако субсидията е специфично дадена) и критериите, които се прилагат при изчисляването на сумата на подлежащата на изравняване субсидия.
- (7) При определяне наличието на субсидия е необходимо да се докаже, че има финансово участие на държавен или публичен орган в рамките на територията на дадена държава, или че е налице форма на подпомагане на доходите или ценова подкрепа по смисъла на член XVI от ГАТТ от 1994 г., и че от това са произтекли ползи за получаващото предприятие.
- (8) За изчисляването на ползата за получателя в случаите, когато в засегнатата държава не съществува пазарна база за сравнение, базата за сравнение следва да се определи, като се коригират параметрите и условията, които съществуват в засегнатата държава на базата на действителните фактори, които съществуват в тази държава. Ако това не е практически приложимо, защото, *inter alia*, такива цени или разходи не съществуват или не са надеждни, подходящата база за сравнение следва да се определи, като се използват параметрите и условията на други пазари.
- (9) Желателно е да се предвидят ясни и подробни насоки по отношение на факторите, които могат да бъдат от значение за определянето дали субсидираният внос е причинил съществена вреда или заплашва да причини вреда. В процеса на доказване на факта, че обемът и ценовите нива на съответния внос са причинили вредата, понесена от индустрията на Общността, следва да се обърне внимание на въздействието на други фактори, и по-специално на преобладаващите пазарни условия в Общността.

⁽¹⁾ ОВ L 288, 21.10.1997 г., стр. 1.⁽²⁾ Вж. приложение V.⁽³⁾ ОВ L 336, 23.12.1994 г., стр. 1.

- (10) Целесъобразно е да се определи понятието „индустрия на Общността“ и да се предвиди, че страните, свързани с износителите, могат да бъдат изключени от тази индустрия, както и да се определи понятието „свързан“. Освен това е необходимо да се предвиди, че може да бъдат предприети действия във връзка с изравнителните мита от името на производителите от даден регион на Общността и да се установят насоки за определянето на такъв регион.
- (11) Необходимо е да се определи кой може да подаде жалба във връзка с изравнителните мита, както и размерът на подкрепата, от която жалбата следва да се ползва от страна на индустрията на Общността, и да се определят данните относно подлежащите на изравняване субсидии, вредата и причинната връзка, които такава жалба следва да съдържа. Целесъобразно е също така да се посочат процедурите за отхвърляне на жалби или за образуване на производства.
- (12) Необходимо е да се определи начинът, по който заинтересованите страни да бъдат уведомявани за информацията, която органите изискват, и по който следва да им се даде пълна възможност да представят всички относими доказателства и да защитят интересите си. Също така е желателно да се установят ясни правила и процедури, които да се следват по време на разследването, и по-специално правилата, съгласно които заинтересованите страни следва да се представят, да изложат мненията си и да представят информация в рамките на определени срокове, ако тези мнения и информация ще се вземат предвид. Също така е уместно да се определят условията, при които заинтересована страна може да има достъп и да коментира представената от други заинтересовани страни информация. При събирането на информация следва да е налице сътрудничество между държавите-членки и Комисията.
- (13) Необходимо е да се определят условията, при които могат да бъдат налагани временни мита, включително и условията, при които те могат да бъдат налагани не по-рано от 60 дни от образуването на производството и не по-късно от девет месеца след това. Във всички случаи тези мита могат да бъдат налагани от Комисията само за четири-месечен срок.
- (14) Необходимо е да се определят процедурите за приемането на гаранции, с които се премахват или компенсират подлежащите на изравняване субсидии и вредата вместо налагането на временни или окончателни мита. Също така е уместно да се определят последиците от неизпълнението или оттеглянето на гаранциите, както и че могат да бъдат налагани временни мита в случай на съмнение за неизпълнение или когато е необходимо по-нататъшно разследване, което да допълни наличните сведения. При приемането на гаранциите следва да се следи предложените гаранции и тяхното изпълнение да не водят до поведение, което нарушава конкуренцията.
- (15) Счита се за целесъобразно да се даде възможност за оттегляне на гаранция и прилагане на мито с единствен правен акт. Необходимо е също така да се гарантира, че процедурата по оттегляне на гаранция обикновено приключва в срок от шест месеца и в никакъв случай не продължава повече от девет месеца, за да се осигури правилното изпълнение на действащите мерки.
- (16) Необходимо е да се предвиди, че прекратяването на делата следва обичайно да се извършва в рамките на 12 месеца и не по-късно от 13 месеца от започването на разследването, независимо от това дали са приети окончателни мерки.
- (17) Дадено разследване или производство следва да се прекрати, ако се установи, че размерът на субсидията е *de minimis* или ако обемът на субсидирания внос или вредата са незначителни, особено при внос с произход от развиващи се държави, както и че е уместно да се определят тези критерии. Когато трябва да бъдат наложени мерки, е необходимо да се гарантира прекратяването на разследванията и да се определи, че мерките следва да бъдат на стойност, по-ниска от размера на подлежащите на изравняване субсидии, ако тази по-ниска стойност би довела до отстраняване на вредата, както и да се определи методът на изчисляване на нивото на мерките в случаите на представителна извадка.
- (18) Необходимо е да се предвиди събирането на временните мита с обратно действие, ако това се счита за уместно, както и да се определят обстоятелствата, които могат да доведат до въвеждането на митата с обратно действие, с цел да се избегне възпрепятстването на окончателните мерки, които ще се прилагат. Също така е необходимо да се предвиди, че митата могат да бъдат прилагани с обратно действие при неизпълнение или оттегляне на гаранциите.
- (19) Необходимо е да се предвиди, че валидността на мерките ще изтече след пет години, освен ако при прегледа им се установи, че следва да бъдат запазени. Също така е необходимо да се предвидят, при представяне на достатъчно доказателства за променени обстоятелства, междинни прегледи или разследвания, за да се определи дали възстановяването на изравнителните мита е оправдано.
- (20) Въпреки че Споразумението за субсидиите не съдържа разпоредби относно заобикалянето на изравнителните мерки, съществува вероятност за такова заобикаляне в подобна, ако не и същата степен както при заобикалянето на антидъмпинговите мерки. Поради това е уместно в настоящия регламент да се предвиди разпоредба срещу заобикалянето.
- (21) Желателно е да се изясни кои страни имат право да поискат започване на разследване срещу заобикаляне.
- (22) Също така е желателно да се изясни кои практики представляват заобикаляне на действащите мерки. Заобикалянето може да се извършва във или извън Общността. Следователно е необходимо да се предвиди, че освобождаването от разширените мита, което може да е дадено на вносителите, може да се даде и на износителите, когато обхватът на митата се разширява, за да се избегне заобикалянето на мерките извън Общността.

- (23) Важно е да се разреши спиране на действието на изравниелните мерки, когато е налице временна промяна в пазарните условия, което прави по-нататъшното прилагане на тези мерки временно нецелесъобразно.
- (24) Необходимо е да се предвиди, че по отношение на разследвания внос може да се изисква регистрация при внасянето, за да се позволи последващото прилагане на мерки срещу този внос.
- (25) С оглед гарантиране на правилното изпълнение на мерките е необходимо държавите-членки да извършват мониторинг и да докладват на Комисията относно вноса на продукти, които са предмет на разследване или на мерки, както и относно размера на митата, които се събират съгласно настоящия регламент. Необходимо е също така да се предвиди възможност Комисията да иска от държавите-членки да предоставят, при спазване на правилата за поверителност, информацията, която ще се използва за мониторинг на гаранциите, свързани с цените, и за проверка на равнищата на ефективност на действащите мерки.
- (26) Необходимо е да се предвидят консултации в рамките на консултативен комитет, които да се провеждат редовно на определени етапи от разследването. Комитетът следва да се състои от представители на държавите-членки и представител на Комисията като председател.
- (27) Уместно е да се предвидят контролни посещения с цел проверка на информацията, която е предоставена за подлежащите на изравняване субсидии и вредата, като тези посещения зависят обаче от получаването на надлежни отговори на въпросниците.
- (28) Съществено е да се предвиди използване на представителна извадка в случаите, когато броят на страните или сделките е голям, за да се позволи завършването на разследванията в рамките на определените срокове.
- (29) Необходимо е, когато страните не съдействат по удовлетворителен начин, да се предвиди възможност за използване на друга информация с цел достигането до констатации, както и че тази информация може да бъде по-малко благоприятна за страните в сравнение с тази в случай на оказано съдействие.
- (30) Следва да се предвиди разпоредба за обработката на поверителна информация, за да не се разглашава служебна или държавна тайна.
- (31) Важно е да се предвиди разпоредба за надлежно разгласяване пред страните, които се ползват от право на подобно третиране, на съществени факти и съображения, както и че това разгласяване се извършва при надлежно съобразяване с процеса на вземане на решения в Общността в рамките на срок, който позволява на страните да защитят интересите си.

- (32) Разумно е да се предвиди административна система, в рамките на която могат да бъдат представяни аргументи дали мерките са в интерес на Общността, включително в интерес на потребителите, както и да се определят сроковете, в рамките на които тази информация следва да бъде представена, и правата на засегнатите страни относно разгласяването.
- (33) С цел поддържане на баланса между правата и задълженията, който Споразумението за субсидиите се стреми да постигне, е важно при прилагането на правилата на това споразумение Общността да се съобрази с тяхното тълкуване от страна на основните си търговски партньори, както това е отразено в законодателството или в установената практика,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Принципи

1. Изравниелно мито може да бъде налагано с цел компенсиране на всяка субсидия, която е била предоставена пряко или косвено за изработката, производството, износа или превоза на продукт, чието допускане за свободно обращение в Общността причинява вреда.
2. Независимо от параграф 1, когато продуктите не се внасят директно от държавата на произход, но се изнасят за Общността от междинна държава, разпоредбите на настоящия регламент се прилагат изцяло, както и когато е уместно, сделката или сделките се считат за състояли се между държавата на произход и Общността.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

- а) продуктът се счита за субсидиран, ако се ползва от подлежаща на изравняване субсидия по смисъла на членове 3 и 4. Тази субсидия може да бъде предоставяна от правителството на държавата на произход на вноския продукт или от правителството на междинната държава, от която продуктът се изнася за Общността, обозначаващи за целите на настоящия регламент като „държава на износ“;
- б) „правителство“ означава държавен или публичен орган на територията на държавата на произход или износ;
- в) „подобен продукт“ се тълкува като продукт, който е идентичен, тоест еднакъв във всички отношения с разглеждания продукт, или при липсата на такъв продукт, на друг продукт, който въпреки че не е подобен във всички отношения, притежава характеристики, които наподобяват в много голяма степен тези на разглеждания продукт;

г) „вреда“, освен ако не е предвидено друго, означава съществена вреда за индустрията на Общността, заплаха за съществена вреда за индустрията на Общността или съществено възпрепятстване на създаването на такава индустрия, и се тълкува в съответствие с разпоредбите на член 8.

Член 3

Определение за субсидия

Счита се, че съществува субсидия, ако:

1. а) е налице финансово участие от страна на правителството в държавата на произход или износ, т.е. когато:

i) правителствената практика включва директно прехвърляне на средства (например безвъзмездни помощи, заеми, вливане на капитал), потенциални директни прехвърляния на средства или пасиви (например гаранции по заеми);

ii) правителството се е отказало или не е събрало приходи, които обичайно са дължими (например фискални стимули като данъчни кредити). Във връзка с това освобождаването на изнасяния продукт от мита или данъци, с които се облага подобният продукт, когато е предназначен за местно потребление, или опрощаването на тези мита или данъци до стойност, която не превишава фактически начислената стойност, не се счита за субсидия, ако освобождаването е предоставено в съответствие с разпоредбите на приложения I, II и III;

iii) правителството предоставя стоки или услуги, които не са част от общата инфраструктура, или купува стоки;

iv) правителството:

— извършва плащания към финансиращ механизъм, или

— упълномощава или възлага на частен орган да изпълнява една или повече от функциите, изброени в подточки i), ii) и iii), които обикновено се упражняват от правителството, като практиката в действителност не се отличава от практиките, които обичайно се следват от правителствата;

или

б) е налице каквато и да е форма на подпомагане на доходите или ценова подкрепа по смисъла на член XVI от ГАТТ от 1994 г.; и

2. по този начин е реализирана полза.

Член 4

Подлежащи на изравняване субсидии

1. Субсидиите са предмет на изравнителни мерки единствено ако са специфични по смисъла на параграфи 2, 3 и 4.

2. За да се определи дали една субсидия е специфична за дадено предприятие, индустрия или група от предприятия или отрасли на индустрията (наричани по-долу „определени предприятия“) в рамките на компетентността на предоставящия орган, се прилагат следните принципи:

а) субсидията е специфична, ако предоставящият орган или законодателството, съгласно което действа предоставящият орган, изрично ограничават достъпа до субсидията до определени предприятия;

б) субсидията не е специфична, ако предоставящият орган определи или в законодателството, съгласно което действа предоставящият орган, са определени обективни критерии или условия за правото на получаване на субсидията и за нейния размер, доколкото правото на получаване възниква автоматично и критериите и условията се спазват стриктно;

в) ако, независимо от всяка констатация на липса на специфичност, която произтича от прилагането на установените в букви а) и б) принципи, са налице причини да се счита, че субсидията може в действителност да е специфична, може да бъдат взети предвид и други фактори. Тези фактори са: използването на програма за субсидиране от страна на ограничен брой определени предприятия; преобладаващото използване от страна на определени предприятия; предоставянето на непропорционално голяма по размер субсидия на определени предприятия; както и начинът, по който се упражнява правомощието за преценка от предоставящия орган при вземането на решение за предоставяне на субсидия. В тази връзка се взема по-специално предвид информацията за честотата, с която се отказват или одобряват исканията за субсидии, както и мотивите за съответните решения.

За целите на буква б) „обективни критерии или условия“ са критериите или условията, които са неутрални, не са в полза на определени предприятия за сметка на други, и които имат икономически характер и се прилагат хоризонтално, като например брой работници или служители или мащаб на предприятията.

За да могат да бъдат контролирани, критериите или условията трябва да бъдат ясно определени в законов, подзаконов или друг официален документ.

При прилагането на първа алинея, буква в) се взема предвид степента на диверсификация на икономическите дейности в рамките на района на компетентност на предоставящия орган, както и продължителността на действие на програмата за субсидиране.

3. Специфична е субсидията, която е ограничена до определени предприятия, разположени в даден географски район в рамките на компетентността на предоставящия орган. Определянето или промяната на общоприложимите данъчни ставки от всички нива на правителството, които имат правомощия за това, не се счита за специфична субсидия за целите на настоящия регламент.

4. Независимо от параграфи 2 и 3 следните субсидии се считат за специфични:

- а) субсидии, които зависят, правно или фактически, изключително или като едно от няколко други условия от извършването на износа, включително изброените в приложение I;
- б) субсидии, които зависят изключително или като едно от няколко други условия от използването на местни стоки пред вносни стоки.

За целите на буква а) субсидиите се считат за фактически зависими от извършването на износа, когато фактите показват, че предоставянето на субсидията, без да е обвързано юридически с осъществяването на износа, е фактически обвързано с действителния или очакван износ или постъпленията от износа. Наличието на експортна субсидия по смисъла на настоящата разпоредба не може да се приеме единствено въз основа на факта, че субсидията е предоставена на предприятия, които изнасят.

5. Всяко констатиране на специфичност съгласно разпоредбите на настоящия член се обосновава ясно с помощта на преки доказателства.

Член 5

Изчисляване на размера на подлежащата на изравняване субсидия

Размерът на подлежащите на изравняване субсидии се изчислява чрез ползата за получателя, ако се установи, че такава съществува през разследвания за субсидиране период. Обичайно този период е последната счетоводна година на получателя, но може да е и всеки друг период, който е не по-кратък от шест месеца преди започването на разследването, за което има надеждни финансови и други относими данни.

Член 6

Изчисляване на ползата за получателя

По отношение на изчисляването на ползата за получателя се прилагат следните правила:

- а) счита се, че придобиването на капиталово участие от държавата не води до полза, освен ако инвестицията може да се разглежда като несъвместима с обичайната инвестиционна практика (включително предоставянето на рисков капитал) на частни инвеститори на територията на държавата на произход и/или износ;

б) счита се, че заем от правителството не води до полза, освен ако има разлика между стойността, която предприятието заемополучател заплаща за него, и стойността, която би платило в действителност за подобен търговски заем при пазарни условия. В този случай ползата е равна на разликата между тези две стойности;

в) счита се, че държавна гаранция по заем не води до полза, освен ако има разлика между стойността, която предприятието, получаващо гаранцията, заплаща за гарантирания от правителството заем, и стойността, която би платило за подобен търговски заем без държавна гаранция. В този случай ползата е равна на разликата между тези две стойности при отчитане на евентуалните разлики в таксите;

г) счита се, че предоставянето на стоки или услуги или закупуването на стоки не води до полза, освен ако предоставянето е извършено срещу по-ниско от адекватното възнаграждение или покупката е извършена срещу по-високо от адекватното възнаграждение. Адекватността на възнаграждението се определя в зависимост от преобладаващите пазарни условия за въпросния продукт или услуга в държавата на предоставяне или покупка, включително цена, качество, наличност, възможности за маркетинг, транспортиране и други условия на покупката или продажбата.

Ако в държавата на предоставяне или покупка няма такива преобладаващи пазарни параметри и условия за въпросния продукт или услуга, които да могат да се използват като подходящи бази за сравнение, се прилагат следните правила:

- i) параметрите и условията, които преобладават в засегнатата държава, се коригират на базата на действителни разходи, цени и други фактори, които са на разположение в засегнатата държава, с подходяща по размер корекция, която отразява нормалните пазарни параметри и условия; или
- ii) когато това е подходящо, се използват параметрите и условията, преобладаващи на пазара на друга държава или на световния пазар, които са достъпни за получателя.

Член 7

Общи разпоредби за изчисляването

1. Размерът на подлежащите на изравняване субсидии се определя за единица субсидиран продукт, който се изнася за Общността.

При определянето на размера следните елементи могат да бъдат извадени от общата субсидия:

- а) всяка такса за кандидатстване или други разходи, които са били необходими за получаването на правото на субсидия или за получаването на същата;

б) експортните такси, митата или другите налози, събирани при износа на продукта за Общността, които са специално предназначени за компенсиране на субсидията.

Когато заинтересована страна поиска съответното изваждане, тя трябва да докаже, че искането е мотивирано.

2. Когато субсидията не е обвързана с изработените, произведените, изнесените или превозваните количества, размерът на изравнителната субсидия се определя чрез отнасяне на общата стойност на субсидията по подходящ начин към равнището на производството, продажбите или износа на съответните продукти през разследвания за субсидиране период.

3. Когато субсидията може да бъде свързана с настоящо или бъдещо придобиване на дълготрайни активи, размерът на подлежащата на изравняване субсидия се изчислява чрез разпределянето и за период, който съответства на нормалната амортизация на тези активи в засегнатата индустрия.

Така изчисленият размер, който се отнася за разследвания период, включително размерът, който се формира за дълготрайните активи, придобити преди този период, се разпределя съгласно параграф 2.

Когато активите не подлежат на амортизация, субсидията се изчислява като безлихвен заем и се третира в съответствие с член 6, буква б).

4. Когато субсидията не може да бъде свързана с придобиването на дълготрайни активи, размерът на получената полза през разследвания период се отнася по правило към този период и се разпределя, както е описано в параграф 2, освен ако не възникнат специфични обстоятелства, които оправдават отнасянето му към друг период.

Член 8

Определяне на вредата

1. Определянето на вредата се основава на преки доказателства и включва обективна оценка на:

а) обема на субсидирания внос и влиянието на субсидирания внос върху цените на пазара на Общността за подобни продукти; и

б) последиците от този внос за индустрията на Общността.

2. По отношение на обема на субсидирания внос се взема предвид обстоятелството, дали е налице значително увеличение на субсидирания внос в абсолютно или относително изражение спрямо производството или потреблението в Общността. По отношение на влиянието на субсидирания внос върху цените се взема предвид обстоятелството, дали е налице значително подбиване на цената посредством субсидирания внос в сравнение с цената на подобен продукт на индустрията на Общността, или дали този внос оказва по друг начин значителен натиск върху цените или възпрепятства значителното увеличаване на цените, което би настъпило при други обстоятелства. Нито един или повече от тези фактори не са задължително от решаващо значение при вземането на решение.

3. Когато вносет на продукт от повече от една държава е едновременно предмет на разследвания за изравнителни мита, влиянието на този внос се оценява кумулативно само ако се установи, че:

а) размерът на подлежащите на изравняване субсидии, определен по отношение на вноса от всяка държава, е по-висок от размера *de minimis*, определен в член 14, параграф 5, и обемът на вноса от всяка държава не е незначителен; и

б) кумулативната оценка на влиянието на вноса е уместна в светлината на условията за конкуренция между вносните продукти и условията за конкуренция между вносните продукти и подобния продукт от Общността.

4. Оценката на влиянието на субсидирания внос върху засегнатата индустрия на Общността включва оценка на всички икономически фактори и показатели от значение, които имат отношение към състоянието на индустрията, включително: факта, че индустрията все още е в процес на възстановяване от влиянието на предишно субсидиране или дъмпинг, големината на размера на подлежащите на изравняване субсидии, действителния и потенциалния спад на продажбите, печалбите, продукцията, пазарния дял, производителността, възвръщаемостта на инвестициите, натоварването на мощностите; факторите, които засягат цените в Общността; действителното и потенциалното отрицателно влияние върху паричния поток, наличностите, заетостта, заплатите, ръста, способността за привличане на капитали или инвестиции, както и — по отношение на селското стопанство — дали е налице увеличаване на тежестта за програмите за държавна подкрепа. Този списък не е изчерпателен, като нито един или повече от тези фактори не са задължително от решаващо значение при вземането на решение.

5. Въз основа на всички относими доказателства, представени във връзка с параграф 1, трябва да се докаже, че субсидираният внос причинява вреда. По-специално трябва да се установи, че обемът и/или ценовите равнища, идентифицирани съгласно параграф 2, са оказали въздействие върху индустрията на Общността, както е предвидено в параграф 4, както и че това въздействие съществува до степен, която позволява определянето му като съществено.

6. Известните фактори, различни от субсидирания внос, които по същото време причиняват вреда на индустрията на Общността, също се оценяват, за да се гарантира, че причинената от тези други фактори вреда не се отдава на субсидирания внос съгласно параграф 5. Факторите, които могат да бъдат взети предвид в тази връзка, включват обема и цените на вноса, който не е субсидиран, свиването на търсенето или промените в схемата на потреблението, ограничителните търговски практики и конкуренцията между трета държава и производители в Общността, развитието на технологиите, резултатите на износа и производителността на индустрията на Общността.

7. Влиянието на субсидирания внос се оценява по отношение на производството на подобен продукт от индустрията на Общността, когато наличните данни правят възможно отделното идентифициране на това производство на основата на такива критерии, като производствен процес, продажби и печалби на производителите. Ако това отделно идентифициране на производството не е възможно, влиянието на субсидирания внос се оценява чрез оценка на производството на най-близката група или гама продукти, включваща подобния продукт, за която може да се осигури необходимата информация.

8. Констатирането на заплаха от съществена вреда се основава на факти, а не само на твърдения, предположения или слаба вероятност. Промяната в обстоятелствата, която би довела до ситуация, при която субсидията би причинила вреда, трябва да е ясно предвидима и неизбежна.

При констатирането на заплаха от съществена вреда следва да бъдат взети предвид, *inter alia*, такива фактори, като:

- а) характера на въпросната субсидия или въпросните субсидии и влиянието върху търговията, което може да произтече от тях;
- б) значителния темп на нарастване на субсидирания внос на пазара на Общността, който показва вероятност за съществено увеличаване на вноса;
- в) достатъчния свободен капацитет на износителя или неизбежното значително увеличаване на този капацитет, което показва вероятност за съществено увеличаване на субсидирания износ за Общността, като се отчита наличието на други експортни пазари, които могат да поемат всеки допълнителен износ;
- г) осъществяването на вноса по цени, които биха оказали значителен натиск върху цените или биха възпрепятствали увеличаването на цените, което иначе би настъпило, както и вероятно биха увеличили търсенето на допълнителен внос; и
- д) наличностите от продукта, който е предмет на разследване.

Нито един от гореизброените фактори няма сам по себе си решаващо значение при вземането на решение, но всички те,

разгледани заедно, трябва да водят до заключението, че по-нататъшният субсидиран износ е неизбежен, както и че, освен ако не се предприеме защитно действие, ще настъпи съществена вреда.

Член 9

Определение за индустрия на Общността

1. За целите на настоящия регламент понятието „индустрия на Общността“ се тълкува като съвкупност от производителите на подобните продукти в Общността или тези от тях, чието съвкупно производство на продуктите съставлява съществен дял, както е определено в член 10, параграф 6, от общото производство на тези продукти в Общността, освен когато:

- а) производителите са свързани лица с износителите или вносителите, или самите те са вносители на продукта, за който се твърди, че е субсидиран, понятието „индустрия на Общността“ може да бъде тълкувано като означаващо останалите производители;
- б) при извънредни обстоятелства територията на Общността може да се раздели по отношение на въпросното производство на два или повече конкурентни пазара, като производителите в рамките на всеки пазар се считат за отделна индустрия, ако:
 - i) производителите в рамките на такъв пазар реализират цялото или почти цялото си производство на въпросния продукт на този пазар, и
 - ii) търсенето на този пазар не се покрива в значителна степен от производителите на въпросния продукт, които са установени в други региони на Общността.

При тези обстоятелства може да бъде установено наличието на вреда дори и когато е настъпила вреда за съществен дял от общата индустрия на Общността, ако е налице концентрация на субсидиран внос на този изолиран пазар и ако субсидираният внос причинява вреда на производителите на цялото или почти цялото производство в рамките на този пазар.

2. За целите на параграф 1 производителите се считат за свързани лица с износителите или вносителите само ако:

- а) един от тях пряко или косвено контролира другите; или
- б) двама от тях пряко или косвено се контролират от трето лице; или
- в) заедно контролират пряко или косвено трето лице, ако има основания да се счита или предполага, че въз основа на тази свързаност съответният производител има различно поведение в сравнение с производителите, които не са свързани лица.

За целите на настоящия параграф се счита, че даден производител контролира друг, когато първият е в позиция, правно или фактически, да упражнява принуда или да дава указания на последния.

3. Когато производителите от определен регион се разглеждат като индустрия на Общността, на износителите или правителството, което предоставя подлежащи на изравняване субсидии, се дава възможност да предложат гаранции съгласно член 13 по отношение на засегнатия регион. В тези случаи при оценяване на интереса на Общността от мерките специално се отчита интересът на региона. Ако своевременно не бъде предложена подходяща гаранция или се стигне до ситуациите, изложени в член 13, параграфи 9 и 10, може да бъде наложено временно или окончателно изравнително мито по отношение на Общността като цяло. В тези случаи митата могат да бъдат ограничени до определени производители или износители, ако това е възможно.

4. Разпоредбите на член 8, параграф 7 се прилагат по отношение на настоящия член.

Член 10

Образуване на производство

1. С изключение на предвиденото в параграф 8, разследването за констатиране на съществуването, степента и ефекта от твърдяна субсидия започва въз основа на писмена жалба от което и да е физическо или юридическо лице или сдружение, което няма правосубектност, действашо от името на индустрията на Общността.

Жалбата може да бъде представена на Комисията или на държава-членка, като последната я препраща на Комисията. Комисията изпраща на държавите-членки копие от всяка жалба, която получава. Жалбата се счита за подадена на първия работен ден след нейното изпращане на Комисията с препоръчана поща или след издаването от Комисията на документ, удостоверяващ получаването.

Когато при липсата на каквато и да е жалба държавата-членка разполага с достатъчно доказателства за субсидиране и за вреда за индустрията на Общността в резултат на това субсидиране, тя незабавно предава тези доказателства на Комисията.

2. Посочената в параграф 1 жалба трябва да съдържа достатъчно доказателства за съществуването на подлежащи на изравняване субсидии (включително, ако е възможно, за техния размер), вреда и причинна връзка между твърдения субсидиран внос и твърдяната вреда. Жалбата трябва да съдържа такава информация, с която жалбоподателят обичайно разполага, относно следното:

а) самоличността на жалбоподателя и описание на обема и стойността на неговото производство на подобния продукт в Общността. Когато се подава писмена жалба от името на

индустрия на Общността, в жалбата се посочва индустрията, от името на която тя се подава, посредством списък с всички известни производители на подобния продукт в Общността (или сдружения на производители на подобния продукт в Общността), и доколкото е възможно — описание на обема и стойността на производството на подобния продукт в Общността, което се пада на тези производители;

б) пълно описание на продукта, за който се твърди, че е субсидиран, държавата или държавите на произход и/или износ, самоличността на всеки известен износител или чуждестранен производител, както и списък на известните лица, които внасят въпросния продукт;

в) доказателства по отношение на съществуването, размера, характера и дали въпросните субсидии подлежат на изравнителни мерки;

г) информация за промени в обема на вноса, за който се твърди, че е субсидиран, за влиянието на този внос върху цените на подобния продукт на пазара на Общността и последиците от вноса за индустрията на Общността, доказани чрез съответните фактори и показатели, които влияят върху състоянието на индустрията на Общността, като изброените в член 8, параграфи 2 и 4.

3. Комисията оценява, доколкото е възможно, точността и адекватността на представените в жалбата доказателства, за да констатира дали са налице достатъчно доказателства за мотивиране на започването на разследване.

4. Разследването може да започне, за да се установи дали твърдяните субсидии са „специфични“ по смисъла на член 4, параграфи 2 и 3.

5. Разследването може да започне и по отношение на изброените в приложение IV мерки, до степента, до която те съдържат елемент на субсидия, както е определено в член 3, за да се установи дали въпросните мерки съответстват изцяло на разпоредбите на това приложение.

6. Разследването съгласно параграф 1 започва само когато е проверено в каква степен производителите на подобния продукт в Общността поддържат или възразяват срещу жалбата и когато въз основа на това е установено, че жалбата е подадена от индустрията на Общността или от нейно име. Жалбата се счита за подадена от индустрията на Общността или от нейно име, ако е подкрепена от тези производители в Общността, чието съвкупно производство съставлява над 50 % от общото производство на подобния продукт, произведен от този дял на индустрията на Общността, който подкрепя или възразява срещу жалбата. Не започва разследване обаче, когато производителите в Общността, които изрично подкрепят жалбата, са под 25 % от общото производство на подобния продукт, произведен от индустрията на Общността.

7. Освен ако не е взето решение за започване на разследване, органите избягват всяко публично оповестяване на жалбата, с която се иска започване на разследване. Въпреки това възможно най-бързо след получаването на надлежно документираната жалба съгласно настоящия член и при всички случаи преди започването на разследване, Комисията нотифицира засегнатата държава на произход и/или износ, която бива поканена за консултации, с цел да се изясни ситуацията по отношение на посочените в параграф 2 въпроси, както и да се постигне взаимно приемливо решение.

8. Ако при наличието на специални обстоятелства Комисията реши да започне разследване, без да е получила писмена жалба от индустрия на Общността или от нейно име за образуването на такова производство, това се извършва на основата на достатъчно доказателства за съществуването на подлежащи на изравняване субсидии, вреда и причинна връзка, както е описано в параграф 2, за да се мотивира образуването на производството.

9. Доказателствата както за субсидиите, така и за вредата, се вземат предвид едновременно при решението дали да започне разследване. Ако няма достатъчно доказателства за подлежащите на изравняване субсидии или вредата, които да мотивират производство по случая, жалбата се отхвърля. Не се образуват производства срещу държави, чийто внос представлява пазарен дял под 1 %, освен ако на тези държави колективно се падат 3 % или повече от потреблението в Общността.

10. Жалбата може да бъде оттеглена преди започване на разследването, като в такъв случай се счита за неподadena.

11. Когато след провеждането на консултации е очевидно, че са налице достатъчно доказателства, мотивиращи образуването на производство, Комисията прави това в рамките на 45 дни от подаването на жалбата и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*. Когато не са представени достатъчно доказателства, жалбоподателят бива информиран за това след провеждането на консултации в рамките на 45 дни от датата на подаване на жалбата в Комисията.

12. В известието за образуване на производство се съобщава за започването на разследването, посочват се съответният продукт и засегнатите държави, дава се резюме на получената информация и се предвижда, че всяка относима информация следва да бъде предавана на Комисията.

В известието се посочват сроковете, в рамките на които заинтересованите страни могат да се представят, да изложат мненията си в писмена форма и да предоставят информация, ако тези мнения и информация следва да бъдат взети предвид по време на разследването; в известието се излага и срокът, в рамките на който заинтересованите страни могат да поискат да бъдат изслушани от Комисията в съответствие с член 11, параграф 5.

13. Комисията уведомява износителите, вносителите и представителните сдружения на вносителите или износителите, за които и е известно, че са засегнати, както и държавата на произход и/или износ и жалбоподателяте за образуването на производството, предоставя при надлежна защита на поверителната информация пълния текст на посочената в параграф 1 писмена жалба на известните износители и на органите на държавата на произход и/или износ и го предоставя, при поискване, на други заинтересовани страни. Когато броят на съответните износители е твърде голям, пълният текст на писмената жалба може вместо това да бъде предоставен само на органите на държавата на произход и/или износ или на съответното търговско сдружение.

14. Разследването на изравнително мито не възпрепятства процедурите по митническото оформяне.

Член 11

Разследване

1. След образуването на производството Комисията, започва разследване на общностно равнище, като действа в сътрудничество с държавите-членки. Това разследване обхваща както субсидирането, така и вредата, които биват разследвани едновременно.

За постигане на представителни констатации се определя периодът на разследване, който в случаите на субсидиране обичайно обхваща предвидения в член 5 период на разследване.

Информацията, която се отнася за период след периода на разследване, обичайно не се взема предвид.

2. На страните, които получават използваните в разследването на изравнително мито въпросници, се дават най-малко 30 дни за отговор. Срокът за износителите започва да тече от датата на получаване на въпросника, който за тази цел се счита за получен една седмица след деня, на който е изпратен на лицето, за което е предназначен, или е предаден на съответния дипломатически представител на държавата на произход и/или износ. Срокът от 30 дни може да бъде удължен при надлежно съобразяване със сроковете на разследването, при условие че страната мотивира по подходящ начин това удължаване с наличието на особени обстоятелства.

3. Комисията може да поиска от държавите-членки да предоставят информация и последните предприемат всички необходими мерки, за да отговорят на тези искания.

Те изпращат на Комисията исканата информация, заедно с резултатите от всички извършени прегледи, проверки или разследвания.

Когато тази информация е от общ интерес или когато нейното предаване е поискано от държава-членка, Комисията препраща информацията на държавите-членки, при условие че не е поверителна; в случай на поверителна информация Комисията препраща резюме, което не е поверително.

4. Комисията може да поиска от държавите-членки да извършат всички необходими проверки и прегледи, особено сред вносителите, търговците и производителите в Общността, както и да извършат разследвания в трети държави, при условие че засегнатите предприятия дадат съгласието си и правителството на въпросната държава е било официално нотифицирано и не възразява срещу това.

Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, за да отговорят на тези искания на Комисията.

Служителите на Комисията имат правомощия, ако Комисията или държава-членка поиска това, да помагат на служителите на държавите-членки при изпълнението на техните задължения.

5. Заинтересованите страни, които са се представили в съответствие с член 10, параграф 12, втора алинея, биват изслушвани, ако са подали в рамките на срока, определен в публикуваното в *Официален вестник на Европейския съюз* известие, писмено искане за изслушване, което показва, че те са заинтересована страна, която има вероятност да бъде засегната от резултата на производството, както и че са налице конкретни причини, поради които те би следвало да бъдат изслушани.

6. При поискване на вносителите, износителите и жалбоподателите, които са се представили в съответствие с член 10, параграф 12, втора алинея, както и на правителството на държавата на произход и/или износ се предоставя възможност да се срещнат със страните, които имат противоположни интереси, така че да могат да бъдат представени противоположните мнения и контрааргументите.

Предоставянето на тази възможност трябва да бъде съобразено с необходимостта от запазване на поверителността и с удобството на страните.

Никоя страна не е задължена да присъства на такава среща, а пропускът да направи това не се тълкува в нейна вреда.

Информацията, която се предоставя устно съгласно настоящия параграф, се взема предвид от Комисията, когато впоследствие е потвърдена в писмена форма.

7. При писмено искане жалбоподателите, правителството на държавата на произход и/или износ, вносителите и износителите

и техните представителни сдружения, потребителите и потребителските организации, които са се представили в съответствие с член 10, параграф 12, втора алинея, могат да извършват преглед на цялата информация, предоставена на Комисията от която и да е страна по разследването, с изключение на подготвените от органите на Общността или държавите-членки вътрешни документи, доколкото тази информация е от значение за представянето на техните позиции, не е поверителна по смисъла на член 29 и се използва в разследването.

Тези страни могат да дават отговор по информацията и техните коментари се вземат предвид, когато са достатъчно мотивирани.

8. Освен при предвидените в член 28 обстоятелства, информацията, която е предоставена от заинтересованите страни и на която се основават констатациите, се проверява за точност, доколкото е възможно.

9. За производствата, образувани съгласно член 10, параграф 11, разследването приключва в рамките на една година, когато това е възможно. Във всеки случай тези разследвания приключват в рамките на 13 месеца от образуването им в съответствие с констатациите, направени съгласно член 13 за гаранциите, или констатациите, направени съгласно член 15 за окончателните мерки.

10. По време на разследването Комисията предоставя на държавата на произход и/или износ разумна възможност да продължи консултациите, за да изясни фактичката ситуация и да постигне взаимно приемливо решение.

Член 12

Временни мерки

1. Временни мита могат да бъдат налагани, ако:

а) производствата са образувани в съответствие с член 10;

б) е публикувано известие за това, като на заинтересованите страни е дадена възможност да предоставят информация и коментари в съответствие с член 10, параграф 12, втора алинея;

в) предварително е констатирано, че за вносният продукт се ползват подлежащи на изравняване субсидии и вследствие на това е налице вреда за индустрията на Общността; и

г) интересът на Общността изисква намеса за предотвратяването на тази вреда.

Временните мита се налагат не по-рано от 60 дни от образуването на производството и не по-късно от девет месеца от образуването на производството.

Размерът на временното изравнително мито не надвишава общия размер на подлежащите на изравняване субсидии, който е предварително констатиран, но би следвало да бъде по-малък от общия размер, ако по-малкото по размер мито би било адекватно, за да се отстрани вредата за индустрията на Общността.

2. Временните мита се обезпечават с гаранция и допускането на съответните продукти за свободно обращение в Общността се извършва в зависимост от предоставянето на такава гаранция.

3. Комисията предприема временни мерки след провеждането на консултации или в случаи на изключителна неотложност — след като информира държавите-членки. В последния случай консултациите се провеждат най-късно 10 дни след нотифицирането на държавите-членки за предприетите от Комисията мерки.

4. Когато държава-членка поиска незабавна намеса от Комисията и когато са изпълнени условията на параграф 1, първа и втора алинея, в рамките на не повече от пет работни дни от получаването на искането Комисията взема решение дали да бъде наложено временно изравнително мито.

5. Комисията незабавно уведомява Съвета и държавите-членки за всяко решение, което е взето съгласно параграфи 1—4. Съветът, като действа с квалифицирано мнозинство, може да вземе различно решение.

6. Временните изравнителни мита се налагат за максимален срок от четири месеца.

Член 13

Гаранции

1. При условие че предварително са констатирани субсидиране и вреда, Комисията може да приеме предложения за удовлетворителни доброволни гаранции, при които:

- а) държавата на произход и/или износ се съгласява да премахне или ограничи субсидията или да вземе други мерки срещу ефектите от нея; или
- б) всеки износител се задължава да преразгледа цените си или да прекрати износа за съответния район, когато такъв износ се ползва от подлежащи на изравняване субсидии, така че Комисията, след специални консултации с консултативния комитет, се увери в достатъчна степен, че довелият до причиняване на вреда ефект на субсидиите е отстранен.

В такива случаи и доколкото действат подобни гаранции, временните мита, наложени от Комисията в съответствие с член 12, параграф 3, и окончателните мита, наложени от Съвета в съответствие с член 15, параграф 1, не се прилагат за съответния износ на съответния продукт, произведен от дружествата, посочени в решението на Комисията за приемането на гаранциите, както и във всички последващи изменения на това решение.

Увеличението на цените по такива гаранции не е по-високо от необходимото да се компенсира размерът на подлежащите на изравняване субсидии и следва да е по-малко от размера на подлежащите на изравняване субсидии, ако такова увеличение би било подходящо за отстраняване на вредата за индустрията на Общността.

2. Комисията може да предложи гаранции, но никоя държава или износител не са задължени да приемат такива гаранции. Фактът, че държавите или износителите не предлагат такива гаранции или не приемат поканата да направят това по никакъв начин не предопределя разглеждането на случая.

Въпреки това може да бъде констатирано, че опасността от причиняването на вреда е по-вероятна, ако субсидираният внос продължи. Гаранциите се изискват или приемат от държавите или износителите само когато е налице предварителна констатация за субсидиране и вреда, причинена от това субсидиране.

Освен при извънредни обстоятелства, гаранциите не могат да бъдат предлагани след края на срока, в който могат да бъдат направени бележките съгласно член 30, параграф 5.

3. Предложените гаранции може и да не се приемат, ако тяхното приемане се счита за неосъществимо, например когато броят на действителните или потенциалните износители е твърде голям или по други причини, включително свързани с общата политика. На засегнатия износител и/или държавата на произход и/или износ могат да бъдат предоставени мотивите, с които се предлага да се отхвърли предложението за гаранция, както и може да се предостави възможност за коментари по тях. Мотивите за отхвърлянето се излагат в окончателното решение.

4. От страните, които предлагат гаранция, се изисква да представят версия на тази гаранция, която не е поверителна, така че тя да може да бъде предоставена на заинтересованите страни по разследването.

5. Когато гаранциите са приети след консултации и когато няма повдигнато възражение в рамките на консултативния комитет, разследването се прекратява. Във всички други случаи Комисията незабавно предоставя на Съвета доклад за резултатите от консултациите заедно с предложението за прекратяване на разследването. Разследването се счита за прекратено, ако в рамките на един месец Съветът, като действа с квалифицирано мнозинство, не е взел друго решение.

6. Ако гаранциите бъдат приети, разследването на субсидирането и вредата обичайно приключва. В този случай, ако е налице констатация за липса на субсидиране или вреда, гаранцията автоматично се обезсилва, с изключение на случаите, в които тази констатация се дължи в голямата си част на съществуването на гаранция. В тези случаи може да бъде изисквано запазването на гаранцията за разумен срок.

В случай че е налице констатация за наличието на субсидиране или вреда, гаранцията се запазва в съответствие с условията ѝ и разпоредбите на настоящия регламент.

7. Комисията изисква от всяка държава или износител, чиито гаранции са приети, да предоставя периодично информация относно изпълнението на тези гаранции, както и да разрешава проверка на съответните данни. Неспазването на тези изисквания съставлява неизпълнение на гаранцията.

8. Когато гаранциите са приети от определени износители в хода на разследването, те се считат за целите на членове 18, 19, 20 и 22 за пораждащи действие от датата, на която е приключило разследването за държавата на произход и/или износ.

9. В случай на неизпълнение на гаранцията или нейното оттегляне от която и да е страна или на оттегляне на приемането на гаранцията от страна на Комисията, приемането на гаранцията, след консултации, се оттегля с решение или с регламент на Комисията, според случая, и временното мито, наложено от Комисията в съответствие с член 12, или окончателното мито, наложено от Съвета в съответствие с член 15, параграф 1, се прилага, при условие че на засегнатия износител или държавата на произход и/или износ, освен когато те са оттеглили гаранцията, е предоставена възможността за отпращане на коментар.

Всяка заинтересована страна или държава-членка може да подаде информация, посочваща *prima facie* доказателство за неизпълнение на гаранцията. Последващата оценка дали е налице неизпълнение на гаранция се извършва по правило в срок от шест месеца, но не по-късно от девет месеца след представянето на надлежно обоснованото искане.

Комисията може да поиска съдействие от компетентните органи в държавите-членки при контрола на гаранциите.

10. След провеждането на консултации може да бъде наложено временно мито в съответствие с член 12 въз основа на най-добрата налична информация, когато има основание да се счита, че гаранцията не се изпълнява, или в случай на неизпълнение или оттегляне на гаранцията, когато разследването, което е довело до гаранцията, не е приключило.

Член 14

Прекратяване без мерки

1. Ако жалбата е оттеглена, производството може да бъде прекратено, освен ако това прекратяване не би било в интерес на Общността.

2. Когато след провеждането на консултации се установи, че защитните мерки са излишни, и не е повдигнато възражение в рамките на консултативния комитет, разследването или производството се прекратява. Във всички други случаи Комисията незабавно предоставя на Съвета доклад за резултатите от консултациите, заедно с предложение за прекратяване на разследването. Разследването се счита за прекратено, ако Съветът, като действа с квалифицирано мнозинство, не е взел друго решение в рамките на един месец.

3. Производството се прекратява незабавно, когато е констатирано, че размерът на подлежащите на изравняване субсидии е *de minimis* в съответствие с параграф 5 или когато действителният или потенциалният обем на субсидирания внос или вредата са незначителни.

4. По отношение на образуваното съгласно член 10, параграф 11 производство вредата обикновено се счита за незначителна, когато пазарният дял на вноса е по-малък от размерите, определени в член 10, параграф 9. По отношение на разследванията относно вноса от развиващи се държави обемът на субсидирания внос също се счита за незначителен, ако представлява по-малко от 4 % от общия внос на подобния продукт в Общността, освен ако на вноса от развиващите се държави, чиито индивидуални дялове от общия внос представляват по-малко от 4 %, съвкупно се пада повече от 9 % от общия внос на подобния продукт в Общността.

5. Размерът на подлежащите на изравняване субсидии се счита за *de minimis*, ако този размер е по-малък от 1 % *ad valorem*, освен при разследванията относно внос от развиващи се държави, когато *de minimis* прагът е 2 % *ad valorem*, при условие че когато размерът на подлежащите на изравняване субсидии е под съответното ниво *de minimis* за отделните износители, се прекратява само разследването и износителите остават субекти на производството и могат отново да бъдат разследвани при всеки последващ преглед, извършван за засегнатата държава съгласно членове 18 и 19.

Член 15

Налагане на окончателни мита

1. Когато окончателно установените факти показват наличието на подлежащи на изравняване субсидии и вреда, причинена от тях, както и интересът на Общността изисква намеса в съответствие с член 31, Съветът налага окончателно изравнително мито, като действа по предложение на Комисията след консултация с консултативния комитет.

Съветът приема предложението, освен ако не реши с обикновено мнозинство да го отхвърли, в срок от един месец след представянето му от Комисията.

Когато се прилагат временни мита, предложението относно приемането на окончателно действие се представя не по-късно от един месец преди изтичането на срока на прилагане на тези мита.

Не се налагат мерки, в случай че субсидията или субсидиите бъдат оттеглени или бъде доказано, че субсидиите вече не водят до полза за съответните износители.

Размерът на изравнителното мито не надвишава размера на установените подлежащи на изравняване субсидии, но следва да бъде по-малък от общия размер на подлежащите на изравняване субсидии, ако това по-малко по размер мито би било подходящо, за да се отстрани вредата за индустрията на Общността.

2. Изравнително мито се налага в подходящи размери във всеки случай и на недискриминационна основа върху вноса на продукт, независимо от източника му, за който е констатирано, че е реализирана полза от подлежащите на изравняване субсидии и причинява вреда, с изключение на внос от държави, от които са приети гаранции съгласно условията на настоящия регламент. В регламента за налагане на митото се определя митото за всеки доставчик или ако това е неосъществимо, за засегнатата държава доставчик.

3. Когато Комисията е ограничила разследването в съответствие с член 27, всяко изравнително мито, което се прилага за внос от износители или производители, които са се представили в съответствие с член 27, но не са били включени в разследването, не надвишава среднопретегления размер на подлежащите на изравняване субсидии, определен за включените в извадката страни.

За целите на настоящия параграф Комисията не взема под внимание всички нулеви и *de minimis* размери на подлежащи на изравняване субсидии, както и размерите на подлежащите на изравняване субсидии, установени при обстоятелствата, посочени в член 28.

Индивидуални мита се прилагат за внос от всеки износител или производител, за когото е изчислен индивидуален размер на субсидиране, както е предвидено в член 27.

Член 16

Обратно действие

1. Временните мерки и окончателните изравнителни мита се прилагат само за продукти, които са въведени за свободно обращение след момента, към който взетата съгласно член 12, параграф 1 или член 15, параграф 1 мярка поражда действие,

при спазване на изключенията, установени в настоящия регламент.

2. Когато се прилага временно мито и окончателно установените факти показват наличието на подлежащи на изравняване субсидии и вреда, Съветът взема решение, независимо от това, дали следва да бъде наложено окончателно изравнително мито, каква част от временното мито да бъде окончателно събрана.

За тази цел понятието „вредата“ не включва съществено забавяне на създаването на индустрия на Общността, както и заплахата от съществена вреда, освен когато е констатирано, че без временните мерки би възникнала съществена вреда. Във всички други случаи на такава заплахата или забавяне всички временни суми се освобождават и окончателните мита могат да бъдат наложени единствено от датата, на която окончателно е констатирано съществуването на заплахата или съществено забавяне.

3. Ако окончателното изравнително мито е по-голямо от временното мито, разликата не се събира. Ако окончателното мито е по-малко от временното мито, митото се преизчислява. Когато окончателната констатация е отрицателна, временното мито не се потвърждава.

4. Окончателното изравнително мито може да бъде наложено за продукти, които са внесени за потребление не по-късно от 90 дни преди датата на прилагането на временните мерки, но не и преди датата на започване на разследването.

Първа алинея се прилага, при условие че:

- а) вносът е регистриран в съответствие с член 24, параграф 5;
- б) на засегнатите вносители е дадена възможност от Комисията да представят коментари;
- в) са налице критични обстоятелства, при които по отношение на въпросния субсидиран продукт се причинява трудно поправима вреда от масов внос в относително кратък период от време на продукт, при който е реализирана полза от подлежащи на изравняване субсидии съгласно условията на настоящия регламент; и
- г) се счита за необходимо, за да се изключи повтарянето на вредата, изравнителните мита за този внос да бъдат наложени с обратно действие.

5. В случаите на неизпълнение или оттегляне на гаранциите може да бъдат събирани окончателни мита за стоки, които са въведени за свободно обращение не по-късно от 90 дни преди прилагането на временните мерки, при условие че вносът е регистриран в съответствие с член 24, параграф 5 и всяко такова налагане с обратно действие не се прилага за внос, осъществен преди неизпълнението или оттеглянето на гаранцията.

Член 17

Срок на действие

Изравнителната мярка продължава да действа само в степеня и за времето, които са необходими, за да се противодейства на подлежащите на изравняване субсидии, които причиняват вреда.

Член 18

Прегледи при изтичането на срока на действие

1. Срокът на действие на окончателна изравнителна мярка изтича пет години след налагането и или пет години от датата на последния преглед, който обхваща както субсидирането, така и вредата, освен ако при прегледа се установи, че изтичането на срока по всяка вероятност би довело до продължаване или повтаряне на субсидирането и на вредата. Прегледът при изтичането на срока започва по инициатива на Комисията или по искане, направено от производителите в Общността или от тяхно име, и мярката продължава да действа до приключване на този преглед.

2. Прегледът при изтичането на срока започва, ако в искането се съдържа достатъчно доказателства, че изтичането на срока на действие на мерките по всяка вероятност би довело до продължаване или повтаряне на субсидирането и вредата. Тази вероятност може например да бъде посочена чрез доказателства за продължаващото субсидиране и вредата или доказателства, че отстраняването на вредата се дължи отчасти или единствено на съществуването на мерките, или доказателства, че обстоятелствата при износителите или пазарните условия са такива, че биха показали вероятност от бъдещо субсидиране, което води до причиняване на вреда.

3. При извършването на разследванията съгласно настоящия член на износителите, вносителите, държавата на произход и/или износ и производителите в Общността се предоставя възможност да разширят, отхвърлят или коментират въпросите, изложени в искането за преглед, и заключенията се правят при надлежното съблюдаване на всички относими и надлежно документирани доказателства, представени във връзка с въпроса, дали изтичането на срока на действие на мерките има вероятност да доведе до продължаване или повтаряне на субсидирането и вредата.

4. Известие за предстоящото изтичане на срока на действие се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* в подходящ момент през последната година от прилагането на мерките, както е определено в настоящия член. След това производителите в Общността имат право да подадат не по-късно от три месеца преди края на петгодишния период искане за преглед в съответствие с параграф 2. Публикува се и известие, в което се съобщава за действителното изтичане на срока на действие на мерките съгласно настоящия член.

Член 19

Междинни прегледи

1. Когато това е обосновано, може да бъде извършван преглед и по отношение на необходимостта от запазване на мерките, по инициатива на Комисията, по искане на държава-членка или при

условие че от налагането на окончателната мярка е изтекъл разумен период от най-малко една година — по искане на всеки износител, вносител или на производителите в Общността или на държавата на произход и/или износ, което съдържа достатъчно доказателства, обосноваващи необходимостта от този междинен преглед.

2. Междинният преглед се инициира, ако искането съдържа достатъчно доказателства, че запазването на мярката повече не е необходимо за компенсиране на подлежащата на изравняване субсидия и/или че вредата по всяка вероятност не би продължила или не би се повторила, ако мярката бъде премахната или променена, или че съществуващата мярка не е или вече не е достатъчна, за да противодейства на подлежащата на изравняване субсидия, която причинява вреда.

3. Когато наложените изравнителни мита са по-малки от размера на установените подлежащи на изравняване субсидии, може да бъде започнат междинен преглед, ако производителите в Общността или която и да е друга заинтересована страна представят, обикновено в рамките на две години след като мерките са породили действие, достатъчно доказателства, че след първоначално разследвания период и преди или след налагането на мерките износните цени са намалели или не е имало движение, или достатъчно движение на цените на препродажба на внесеня продукт в Общността. В случай че разследването докаже, че тези твърдения са верни, изравнителните мита може да бъдат увеличени, за да се достигне увеличението на цените, необходимо за премахването на вредата. Независимо от това увеличеният размер на митото не трябва да надвишава размера на подлежащите на изравняване субсидии.

Междинният преглед може също така да започне при условията, посочени по-горе, по инициатива на Комисията или по искане на държава-членка.

4. При извършването на разследванията съгласно настоящия член Комисията може, *inter alia*, да провери дали обстоятелствата по отношение на субсидирането и вредата са се променили значително или дали съществуващите мерки постигат желаните резултати за отстраняването на вредата, която е констатирана съгласно член 8. По отношение на това при окончателната констатация се вземат предвид всички относими и надлежно документирани доказателства.

Член 20

Ускорени прегледи

Всеки износител, чийто износ е предмет на окончателно изравнително мито, но който по други причини, различни от отказ да се окаже съдействие на Комисията, не е бил индивидуално разследван по време на първоначалното разследване, има право при поискване на ускорен преглед, за да може Комисията незабавно да определи индивидуална ставка на изравнителното мито за този износител.

Този преглед започва след провеждането на консултация с консултативния комитет и след като на производителите в Общността е дадена възможност да представят коментари.

Член 21

Възстановявания

1. Независимо от член 18 даден вносител може да поиска възстановяване на събраните мита, когато е видно, че размерът на подлежащите на изравняване субсидии, на базата на които са платени митата, е бил премахнат или намален до ниво, което е под нивото на действащото мито.

2. Вносителят подава искане до Комисията за възстановяване на изравнителните мита. Искането се предоставя чрез държавата-членка, на чиято територия продуктите са били допуснати за свободно обращение, в рамките на шест месеца от датата, на която размерът на окончателните мита, които следва да бъдат наложени, е бил надлежно определен от компетентните органи, или от датата, на която е взето решение за окончателното събиране на сумите, обезпечени посредством временни мита. Държавите-членки препращат незабавно искането на Комисията.

3. Искането за възстановяване се счита за надлежно подкрепено с доказателства само ако съдържа точна информация за искания размер на възстановяване на изравнителните мита и цялата митническа документация, която се отнася до изчисляването и плащането на този размер. То включва и доказателства за представителен период от време относно размера на подлежащите на изравняване субсидии за износителя или производителя, за когото се прилага митото. Когато вносителят не е свързано лице на засегнатия износител или производител и тази информация не е непосредствено на разположение, или когато износителят или производителят не е склонен да я предостави на вносителя, в искането се съдържа декларация на износителя или производителя, че размерът на подлежащите на изравняване субсидии е намален или те са премахнати съгласно настоящия член, както и че съответните доказателства в подкрепа на това ще бъдат представени на Комисията. Ако тези доказателства не бъдат предоставени от износителя или производителя в рамките на разумен период от време, искането се отхвърля.

4. След провеждане на консултации в рамките на консултативния комитет Комисията взема решение дали и до каква степен да бъде удовлетворено искането или може да вземе решение по всяко време да започне междинен преглед, при което информацията и данните от този преглед, извършен в съответствие с приложимите за тези прегледи разпоредби, се използват за констатиране дали и до каква степен е оправдано възстановяването.

Възстановяванията на митата обичайно се извършват в рамките на 12 месеца и при никакви обстоятелства не по-късно от 18 месеца след датата, на която е направено надлежно подкрепеното с доказателства искане за възстановяване от даден вносител на продукта, който е предмет на изравнителното мито.

Изплащането на сумите по всяко разрешено възстановяване обичайно следва да бъде направено от държавите-членки в рамките на 90 дни от решението, посочено в първа алинея.

Член 22

Общи разпоредби за прегледите и възстановяванията

1. Съответните разпоредби на настоящия регламент по отношение на процедурите и провеждането на разследвания, с изключение на тези, отнасящи се до сроковете, се прилагат за всички случаи на преглед, извършван съгласно членове 18, 19 и 20.

Прегледите съгласно членове 18 и 19 се провеждат експедитивно и обикновено приключват в рамките на 12 месеца от датата на започване на прегледа. Във всички случаи прегледите по членове 18 и 19 приключват в рамките на 15 месеца след започването им.

Прегледите по член 20 приключват във всички случаи в рамките на девет месеца от датата на започването им.

Когато е започнал преглед, извършван по член 18, докато в рамките на същото производство тече преглед по член 19, прегледът по член 19 завършва в същия срок, който е предвиден по-горе за прегледа по член 18.

Не по-късно от един месец преди изтичането на посочените по-горе срокове Комисията представя на Съвета предложение за предприемане на действие.

Когато разследването не е приключило в рамките на горните срокове, мерките:

- а) престават да действат за разследванията по член 18;
- б) престават да действат в случай на разследвания, провеждани паралелно по членове 18 и 19, когато разследването по член 18 е започнало, докато се е извършвал преглед по член 19 в рамките на същото производство, или когато такива прегледи са започнали по същото време; или
- в) остават непроменени за разследванията по членове 19 и 20.

За изтичането на срока на действие или запазването на мерките по настоящия параграф се публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Комисията започва прегледите съгласно членове 18, 19 и 20 след провеждането на консултация с консултативния комитет.

3. Когато е обосновано въз основа на прегледите, мерките се отменят или запазват съгласно член 18, или се отменят, запазват или изменят съгласно членове 19 и 20 от институцията на Общността, която отговаря за тяхното въвеждане.

4. Когато мерките са отменени за отделни износители, но не и за държавата като цяло, тези износители остават субекти на производството и могат да бъдат разследвани отново при всеки последващ преглед, който се извършва за държавата съгласно настоящия член.

5. Когато прегледът на мерките съгласно член 19 се извършва в края на срока им на действие, както е определено в член 18, мерките се разследват и съгласно разпоредбите на член 18.

6. Ако обстоятелствата не са се променили, при всички прегледи или разследвания на възстановяване съгласно членове 18—21 Комисията прилага същата методология, както в разследването, довело до налагане на митото, като надлежно се отчитат членове 5, 6, 7 и 27.

Член 23

Заобикаляне

1. Обхватът на изравнителните мита, наложени съгласно настоящия регламент, може да бъде разширен към вноса на подобни продукти от трети държави, независимо дали са леко видоизменени или не, или към вноса на леко видоизменени подобни продукти от държавата, за която се прилагат мерките, или към части от тези продукти, когато е налице заобикаляне на действащите мерки.

2. Обхватът на изравнителните мита, които не надвишават остатъчното изравнително мито, наложено съгласно член 15, параграф 2, може да бъде разширен спрямо вноса от дружества, ползващи се от индивидуални мита в държавите, за които се прилагат мерките, когато е налице заобикаляне на действащите мерки.

3. Заобикалянето се определя като промяна на схемата на търговия между трети държави и Общността или между отделни дружества в държавата, за която се прилагат мерките, и Общността, която е резултат от практика, процес или дейност, за които няма достатъчно основания или икономическа обосновка, различни от налагането на митото, и когато са налице доказателства за вреда или че коригиращият ефект на митото е намален по отношение на цените и/или на количествата подобни продукти, както и че по отношение на внесените подобни продукти и/или части от тях все още има полза от субсидията.

Практиката, процесът или дейността, посочени в първа алинея, включват, *inter alia*:

а) лекото изменение на съответния продукт, за да може той да попадне в митнически кодове, които по правило не са предмет на мерките, при условие че видоизменението не променя същностните характеристики на продукта;

б) изпращането на продукта, обект на мерките, през трети държави; и

в) реорганизацията от страна на износителя или производителите на схемите им за търговия и техните търговски канали в държавата, за която се прилагат мерките, с крайна цел продуктите им да бъдат изнесени за Общността чрез производители, ползващи се от индивидуални ставки на митата, по-ниски от приложимите за продуктите на производителите.

4. Разследванията съгласно настоящия член започват по инициатива на Комисията или по искане на държава-членка или на друга заинтересована страна въз основа на достатъчно доказателства по отношение на факторите, посочени в параграфи 1, 2 и 3. Разследването започва след консултации с консултативния комитет чрез регламент на Комисията, който може също така да съдържа указания за митническите органи да подложат вноса на регистрацията съгласно член 24, параграф 5 или да поискат гаранции.

Комисията извършва разследвания, за които митническите органи могат да съдействат, и които завършват в срок от девет месеца.

Когато окончателно установените факти оправдават разширяването на обхвата на мерките, това се извършва от Съвета по предложение на Комисията след консултация с консултативния комитет. Предложението се приема от Съвета, освен когато същият реши с обикновено мнозинство да отхвърли предложението в срок от един месец след представянето му от Комисията.

Разширяването на обхвата на мярката поражда действие от датата, на която е била въведена регистрацията съгласно член 24, параграф 5 или на която са били поискани гаранции. Съответните процесуални разпоредби на настоящия регламент по отношение на образуването и провеждането на разследванията се прилагат съгласно настоящия член.

5. Вносът не подлежи на регистрацията съгласно член 24, параграф 5 или на мерките, когато търговията се осъществява от дружества, ползващи се с освобождаване.

6. Исканията за освобождаване, надлежно подкрепени с доказателства, се подават в рамките на сроковете, установени с регламента на Комисията за започване на разследване.

В случай на практики, процеси и дейности по заобикаляне на мерките, които се случват извън Общността, на производителите на съответните продукти може да бъде предоставено освобождаване, ако те покажат че не са свързани с производител, подлежащ на мерките, и за тях бъде установено, че не участват в практиките за заобикаляне, определени в параграф 3.

В случай че практиката, процесът или дейността по заобикаляне протича в рамките на Общността, на вносителите може да бъде предоставено освобождаване, ако покажат, че не са свързани с производители, подложени на мерките.

Освобождаването се предоставя с решение на Комисията след консултация с консултативния комитет или с решението на Съвета, с което се налагат мерките, и се прилага за срока и при условията, посочени в решението.

При условие че са спазени изискванията на член 20, може да бъде предоставено освобождаване след заключение на разследването, водещо до разширяване на обхвата на мерките.

7. При условие че е изтекла най-малко една година от разширяването на обхвата на мерките и когато броят на страните, които искат или евентуално биха поискали освобождаване, е значителен, Комисията може да реши да започне преглед с оглед разширяване на обхвата на мерките. Всеки такъв преглед се провежда съгласно разпоредбите на член 22, параграф 1, така, както са приложими към прегледите по член 19.

8. Някоя разпоредба на настоящия член не представлява пречка за нормалното прилагане на действащите разпоредби относно митата.

Член 24

Общи разпоредби

1. Временните или окончателните изравнителни мита се налагат с регламент и се събират от държавите-членки в определената форма и ставка и съгласно другите критерии, установени в регламента, с който се налагат. Освен това тези мита се събират независимо от митата, данъците и другите налози, които обичайно се налагат върху вноса.

Никои продукт не е предмет едновременно на антидъмпингови и изравнителни мита за целите на справянето с една и съща ситуация, която произлиза от дъмпинг или от експортно субсидиране.

2. Регламентите, с които се въвеждат временни или окончателни изравнителни мита, както и регламентите или решенията, с които се приемат гаранции или се прекратяват разследвания или производства, се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

В тези регламенти или решения се съдържа по-конкретно, при надлежна защита на поверителната информация, имената на

износителите, ако е възможно, или на страните участници, описание на продукта и резюме на фактите и съображенията, които са от значение за констатирането на субсидията и вредата. Във всеки един от случаите на известните заинтересовани страни се изпраща копие от регламента или решението. Разпоредбите на настоящия параграф се прилагат *mutatis mutandis* за прегледите.

3. Съгласно настоящия регламент могат да бъдат приемани специални разпоредби, по-конкретно по отношение на общото определение на понятието за произход, съдържащо се в Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽¹⁾.

4. В интерес на Общността действието на мерките, наложени съгласно настоящия регламент, може, след консултация с консултативния комитет, да бъде спряно с решение на Комисията за срок от девет месеца. Това спиране може да бъде продължено за допълнителен срок, който не надвишава една година, когато Съветът реши това по предложение на Комисията.

Предложението се приема от Съвета, освен когато той реши с обикновено мнозинство да отхвърли предложението в срок от един месец след представянето му от Комисията.

Действието на мерките може да бъде спряно само когато пазарните условия са се променили временно в такава степен, че е малко вероятно вредата да настъпи отново в резултат на спирането и при условие че на индустрията на Общността е била предоставена възможността да представи коментари и тези коментари са взети предвид. Действието на мерките може да бъде възобновено по всяко време и след консултации, когато отпаднат предпоставките за спирането.

5. Комисията може, след провеждането на консултация с консултативния комитет, да даде указания на митническите органи за предприемане на подходящи мерки за регистриране на вноса, така че мерките да могат впоследствие да бъдат прилагани срещу този внос от датата на регистрацията.

Регистрация на вноса може да бъде въведена по искане на индустрията на Общността, в което се съдържат достатъчно доказателства, обосноваващи това действие.

Регистрацията се въвежда с регламент, в който се определят целта на действието и ако е уместно, планираният размер на евентуалното бъдещо задължение. Изискването за регистрация на вноса не може да бъде въведено за срок, който е по-дълъг от девет месеца.

6. Държавите-членки докладват на Комисията ежемесечно за вноса на продукти, които са предмет на разследване и на мерки, както и за размера на събраните мита съгласно настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.

7. Без да се засяга параграф 6, Комисията може да поиска от държавите-членки за всеки отделен случай да предоставят необходимата информация за ефективен мониторинг на прилагането на мерките. В това отношение се прилагат разпоредбите на член 11, параграфи 3 и 4. Всякакви данни, предоставени от държавите-членки съгласно настоящия член, попадат в обхвата на разпоредбите на член 29, параграф 6.

Член 25

Консултации

1. Всички консултации, предвидени в настоящия регламент, с изключение на посочените в член 10, параграф 7 и член 11, параграф 10, се провеждат в рамките на консултативния комитет, който се състои от представители на всяка държава-членка и представител на Комисията като председател. Консултациите се провеждат по искане на държава-членка или по инициатива на Комисията незабавно и в рамките на период от време, който позволява спазването на сроковете, определени в настоящия регламент.

2. Комитетът заседава, когато бъде свикан от неговия председател. Той предоставя цялата относима информация на държавите-членки колкото е възможно по-бързо, но не по-късно от 10 работни дни преди заседанието.

3. Когато е необходимо, консултациите може да се провеждат само в писмена форма. В този случай Комисията нотифицира държавите-членки и определя срок, в рамките на който те имат право да изразят становищата си или да поискат устна консултация, която се организира от председателя, при условие че тази устна консултация може да се проведе в рамките на период от време, който позволява да бъдат спазени сроковете, определени с настоящия регламент.

4. Консултациите обхващат, по-специално:

- а) съществуването на подлежащи на изравняване субсидии и методите за определяне на техния размер;
- б) съществуването и степента на вредата;
- в) причинната връзка между субсидирания внос и вредата;
- г) мерките, които са подходящи с оглед на обстоятелствата за предотвратяване или отстраняване на вредата, причинена от подлежащите на изравняване субсидии, както и начините и средствата за въвеждането на тези мерки в действие.

Член 26

Контролни посещения

1. Когато счита за уместно, Комисията осъществява посещения с цел проверка на документацията на вносителите, износителите, търговците, представителите, производителите и търговските сдружения и организации, за да провери информацията, предоставена за субсидирането и вредата. Може да не се осъществява контролно посещение, ако липсва надлежен и навременен отговор.

2. Ако е необходимо, Комисията може да извършва разследвания в трети държави, при условие че получи съгласието

на засегнатите предприятия, че нотифицира въпросната държава, както и ако последната не се противопоставя на разследването. Веднага след като бъде получено съгласието на засегнатите предприятия, Комисията следва да нотифицира държавата на произход и/или износ за наименованията и адресите на предприятията, които ще бъдат посетени, както и за договорените дати.

3. Засегнатите предприятия биват уведомявани за естеството на информацията, която следва да се провери по време на контролните посещения, както и за всяка допълнителна информация, която е необходимо да бъде предоставена по време на тези посещения, въпреки че това не следва да пречи на направените по време на проверката искания за повече подробности, които да бъдат предоставени предвид получената информация.

4. При извършването съгласно параграфи 1, 2 и 3 разследвания Комисията се подпомага от длъжностни лица на тези държави-членки, които поискат това.

Член 27

Извадка

1. В случаите, в които броят на жалбоподателите, износителите или вносителите, типове на продукта или сделките е голям, разследването може да бъде ограничено до:

- а) разумен брой страни, продукти или сделки чрез използването на статистически представителни извадки въз основа на информацията, налична към момента на избора; или
- б) най-големия представителен обем на производството, продажбите или износа, който може да бъде разследван по приемлив начин в рамките на наличното време.

2. Изборът на страните, типове продукти или сделките, който се извършва съгласно настоящия член, се извършва от Комисията, въпреки че се предпочита изготвянето на извадка след консултация и със съгласието на засегнатите страни, ако тези страни са се представили в рамките на три седмици от започването на разследването и в същия срок предоставят на разположение достатъчно информация, която позволява изготвянето на представителна извадка.

3. В случаите, в които разследването е ограничено съгласно настоящия член, за всеки износител или производител, който не е първоначално избран и който предостави необходимата информация в рамките на сроковете, предвидени в настоящия регламент, се изчислява индивидуален размер на подлежащото на изравнителни мерки субсидиране, освен когато броят на износителите или производителите е толкова голям, че индивидуалното разглеждане би било прекалено трудно и би възпрепятствало навременното приключване на разследването.

4. Ако е взето решение за използване на извадка и съществува известна степен на липса на съдействие от някоя или от всички избрани страни, която е вероятно да засегне съществено резултата от разследването, може да бъде направена нова извадка.

Въпреки това, ако съществува значителна степен на липса на съдействие или няма достатъчно време за нова извадка, се прилагат съответните разпоредби на член 28.

Член 28

Липса на съдействие

1. Ако дадена заинтересована страна отказва достъп или по друг начин не предоставя необходимата информация в рамките на сроковете, предвидени в настоящия регламент, или значително възпрепятства разследването, може да бъдат направени временни или окончателни констатации, положителни или отрицателни, въз основа на наличните факти.

Ако се установи, че дадена заинтересована страна е предоставила невярна или подвеждаща информация, тази информация не се взема предвид и се използват наличните факти.

Заинтересованите страни следва да бъдат уведомявани за последиците от липсата на съдействие.

2. Ако отговорът не бъде изпратен по електронен път, това не се счита за липса на съдействие, при условие че заинтересованата страна покаже, че представянето на изисквания отговор би довело до прекомерни допълнителни затруднения или разходи.

3. Когато предоставената от заинтересованата страна информация не е най-добрата възможна във всички аспекти, тя не следва, въпреки това, да не бъде вземана предвид, при условие че недостатъците не са такива, че да превръщат в ненужно труден процеса на достигане до възможно най-точна констатация, информацията е предоставена по подходящ начин и навременно и е проверяема и страната е действала според своите възможности.

4. Ако доказателствата или информацията не са приети, страната, която ги предоставя, бива незабавно информирана за съответните мотиви и ѝ се дава възможност да представи допълнителни разяснения в рамките на определения срок. Ако разясненията се считат за незадоволителни, мотивите за отхвърлянето на тези доказателства или информацията се оповестяват и излагат в констатации, до които е осигурен публичен достъп.

5. Ако констатациите, включително тези относно размера на подлежащите на изравняване субсидии, се базират на разпоредбите на параграф 1, включително предоставената в жалбата информация, те се проверяват, когато е възможно и при надлежно съблюдаване на сроковете на разследването, чрез сравнение с информация от други независими източници, която може да е налична, като публикувани ценови листи, официална статистика за вноса и митнически данни, или информация, която е получена от други заинтересовани страни по време на разследването. Тази информация може да включва относими данни, отнасящи се до световния пазар или до други представителни пазари, когато това е уместно.

6. Ако дадена заинтересована страна не оказва или оказва само частично съдействие, като по този начин се отказва достъп до съответната информация, резултатът може да е по-малко благоприятен за страната, отколкото ако тя оказва съдействие.

Член 29

Поверителност

1. Всяка информация, която по естеството си е поверителна (например поради това, че нейното разгласяване би дало значително конкурентно предимство на конкурент или би имало значителен неблагоприятен ефект върху лицето, което предоставя информацията, или върху лицето, от което то е придобило информацията) или която се предоставя на поверителна основа от страните по разследването, се третира, ако има достатъчно причини за това, като такава от съответните органи.

2. От заинтересованите страни, които предоставят поверителна информация, се изисква да предоставят резюме на информацията, което не е поверително. Това резюме е достатъчно подробно, за да позволи разумно разбиране на същината на информацията, която е предоставена поверително. При изключителни обстоятелства тези страни могат да посочат, че информацията не може да бъде резюмирана. При такива изключителни обстоятелства трябва да бъдат изложени причините, поради които не е възможно да бъде изготвено резюме.

3. Ако се счита, че дадено искане за поверителност не е обосновано и ако лицето, което предоставя информацията, не желае да я предостави или да разреши разгласяването ѝ в обобщена или съкратена форма, тази информация може да не бъде взета предвид, освен ако може да бъде доказано по удовлетворителен начин от подходящи източници, че информацията е точна. Исканията за поверителност не се отхвърлят произволно.

4. Настоящият член не възпрепятства разгласяването на обща информация от органите на Общността, и по-конкретно мотивите, с които са взети решенията съгласно настоящия регламент, нито разгласяването на доказателствата, на които органите на Общността се основават, доколкото това е необходимо за разясняването на тези мотиви в съдебните производства. Това разгласяване трябва да бъде съобразено със законните интереси на засегнатите страни да не бъдат разгласявани техните търговски или държавни тайни.

5. Съветът, Комисията и държавите-членки или техните длъжностни лица не разгласяват която и да е получена съгласно настоящия регламент информация без специалното разрешение на лицето, което я е предоставило, ако последното е поискало поверителност. Обменът на информация между Комисията и държавите-членки или всяка информация относно консултациите, проведени съгласно член 25, или консултациите, описани в член 10, параграф 7 и член 11, параграф 10, или всички вътрешни документи, подготвени от органите на Общността или държавите-членки, не се разгласяват, с изключение на предвиденото в настоящия регламент.

6. Информацията, получена съгласно настоящия регламент, се използва само за целите, за които е била поискана.

Настоящата разпоредба не изключва възможността информация, получена в контекста на едно разследване, да се използва с цел образуване на други разследвания в рамките на същото производство и за същия подобен продукт.

Член 30

Разгласяване

1. Жалбоподателите, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, както и държавата на произход и/или износ, могат да поискат разгласяване на подробности, които са в основата на съществените факти или съображения, въз основа на които са наложени временни мерки. Исканията за това разгласяване се правят в писмена форма незабавно след налагането на временните мерки, като разгласяването се извършва писмено възможно най-бързо след това.

2. Посочените в параграф 1 страни могат да поискат окончателно разгласяване на съществените факти и съображения, въз основа на които се препоръчва налагането на окончателни мерки или прекратяването на разследване или производства без налагането на мерки, като се обръща специално внимание върху разгласяването на всички факти или съображения, които са различни от използваните за които и да било временни мерки.

3. Исканията за окончателно разгласяване се адресират до Комисията в писмена форма и в случаите, в които е въведено временно мито — не по-късно от един месец след публикацията за налагането на това мито. Когато не е наложено временно мито, на страните се дава възможност да поискат окончателно разгласяване в рамките на сроковете, определени от Комисията.

4. Окончателното разгласяване се извършва писмено. То се извършва при надлежната защита на поверителната информация възможно най-бързо и обичайно не по-късно от един месец преди окончателното решение или предоставянето от Комисията на каквото и да е предложение за окончателна мярка съгласно членове 14 и 15. Когато Комисията не може да разкрие определени факти или съображения към този момент, последните се разгласяват възможно най-бързо след това.

Разгласяването не засяга каквото и да е последващо решение, което може да бъде взето от Комисията или Съвета, но ако това решение се основава на други факти и съображения, последните се разгласяват възможно най-бързо.

5. Бележките, които са направени след окончателното разгласяване, се вземат предвид само ако са получени в рамките на срок, който се определя от Комисията за всеки отделен случай и е най-малко 10 дни, като се отчита надлежно неотложният характер на въпроса.

Член 31

Интерес на Общността

1. Констатацията дали интересът на Общността изисква намеса следва да се основава на оценката на различните интереси, взети като едно цяло, включително интересите на местната индустрия, ползвателите и потребителите. Констатацията съгласно настоящия член се прави само когато на всички страни е дадена възможност да представят мненията си съгласно параграф 2. При това проучване се отдава специално внимание на необходимостта от отстраняване на ефектите от субсидирането, което е довело до причиняване на вреда, които се изразяват в нарушаване на търговията, както и на възстановяването на ефективната конкуренция. Мерките, които са определени въз основа на констатираните субсидиране и вреда, може да не бъдат прилагани, ако въз основа на цялата предоставена информация органите могат да достигнат до ясното заключение, че прилагането на тези мерки не е в интерес на Общността.

2. За да могат органите по надлежен начин да се съобразят с всички мнения и информация при вземането на решение дали налагането на мерките е в интерес на Общността, жалбоподателите, вносителите, техните представителни сдружения и представителните организации на ползвателите и потребителите могат, в рамките на сроковете, определени в известието за започване на разследване във връзка с изравнително мито, да се представят и да предоставят информация на Комисията. Информацията или подходящо резюме се предоставя на другите страни, посочени в настоящия параграф, като последните имат право да дадат отговор по нея.

3. Страните, които са действали в съответствие с параграф 2, могат да поискат изслушване. Тези искания се удовлетворяват, ако са представени в рамките на сроковете, определени в параграф 2, и ако в тях се излагат причините във връзка с интереса на Общността, поради които страните следва да бъдат изслушани.

4. Страните, които са действали в съответствие с параграф 2, могат да представят коментари по прилагането на каквито и да било наложени временни мита. Тези коментари трябва да бъдат получени в рамките на един месец от прилагането на мерките, ако следва да бъдат взети предвид, като те самите или подходящо резюме от тях се предоставят на другите страни, които имат право да дадат отговор по коментарите.

5. Комисията проверява надлежно предоставената информация, както и степента на нейната представителност; резултатите от този анализ, заедно със становище относно нейната достоверност, се предават на консултативния комитет. Балансът на изразените в комитета мнения се взема предвид от Комисията при всяко предложение, направено съгласно членове 14 и 15.

6. Страните, които са действали в съответствие с параграф 2, могат да поискат да им бъдат представени фактите и съображенията, въз основа на които има вероятност да бъдат взети окончателни решения. Тази информация се предоставя до степента, до която е възможно, и без да се засяга евентуално последващо решение, взето от Комисията или от Съвета.

7. Информацията се взема предвид само ако е подкрепена с реални доказателства за нейната достоверност.

Член 32

Отношение между мерките по изравнителните мита и многостранните мерки

Ако по отношение на вноския продукт се вземат мерки за противодействие, които се въвеждат в рамките на процедурите за разрешаване на спорове съгласно Споразумението за субсидиите, и тези мерки са подходящи за отстраняването на вредата, причинена от подлежащите на изравняване субсидии, всяко изравнително мито, което е наложено по отношение на този продукт, незабавно спира да се прилага или се отменя по подходящ начин.

Член 33

Заключителни разпоредби

Настоящият регламент не възпрепятства прилагането на:

- а) всички специални правила, които са установени в споразумения, сключени между Общността и трети държави;

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Люксембург на 11 юни 2009 година.

- б) регламентите на Общността в селскостопанския сектор и регламенти (ЕИО) № 2783/75 ⁽¹⁾, (ЕО) № 3448/93 ⁽²⁾ и (ЕО) № 1667/2006 ⁽³⁾ на Съвета. Настоящият регламент действа като допълнение към тези регламенти, както и като дерогация от всички разпоредби от тях, които възпрепятстват прилагането на изравнителни мита;

- в) специални мерки, при условие че тези мерки не са в противоречие със задълженията съгласно ГАТТ.

Член 34

Отмяна

Регламент (ЕО) № 2026/97 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение VI.

Член 35

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

За Съвета
Председател
G. SLAMEŠKA

⁽¹⁾ ОВ L 282, 1.11.1975 г., стр. 104.

⁽²⁾ ОВ L 318, 20.12.1993 г., стр. 18.

⁽³⁾ ОВ L 312, 11.11.2006 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРИМЕРЕН СПИСК НА ЕКСПОРТНИ СУБСИДИИ

- a) Предоставяне от правителството на преки субсидии на предприятия или индустрия в зависимост от осъществяването на износа.
- b) Схеми за задържане на валута или всякакви подобни практики, които включват експортна премия.
- в) Вътрешни транспортни и спедиторски такси върху товари за износ, които се определят или чието приемане се възлага от правителствата при по-благоприятни условия спрямо вътрешните товари.
- г) Прякото или косвено предоставяне от правителствата или техните служби в рамките на държавни програми на вносни или местни продукти или услуги за използване в производството на изнасяни стоки при по-благоприятни условия спрямо предоставянето на подобни или пряко конкуриращи се продукти или услуги за използване в производството на стоки за местно потребление, ако (в случая на продуктите) тези условия са по-благоприятни спрямо съществуващите търговски условия ⁽¹⁾ за техните износители на световните пазари.
- д) Пълното или частично освобождаване, опрощаване или отложено плащане, което се отнася специално за износ, на преки данъци ⁽²⁾ или осигурителни вноски, плащани или платими от индустриални или търговски предприятия ⁽³⁾.
- е) Разрешаването на специални намаления при изчисляването на данъчната основа за преките данъци, които намаления са пряко свързани с износа или извършването на износа, в допълнение към тези, които са предоставени по отношение на производството за местно потребление.
- ж) Освобождаването или опрощаването на косвени данъци ⁽⁴⁾ върху производството и дистрибуцията на изнасяните продукти, чийто размер превишава размера на косвените данъци, с които се облагат производството и дистрибуцията на подобни продукти за местно потребление.
- з) Освобождаването, опрощаването или отлагането на плащането на кумулативни косвени данъци, дължими на предходен етап ⁽⁵⁾ върху стоките или услугите, използвани в производството на изнасяните продукти, чийто размер превишава размера на освобождаването, опрощаването или отлагането на плащането на подобни кумулативни косвени данъци, дължими на предходен етап върху стоките или услугите, използвани в производството на подобни продукти за местно потребление; освобождаването, опрощаването или отлагането на плащането на кумулативните косвени данъци, дължими на предходен етап, се налагат върху суровините, които се влагат в производството на изнасяния продукт (при което се прави обичайното намаление за отпадъци) ⁽⁶⁾. Тази буква се тълкува в съответствие с насоките за влагане на суровини в производствения процес, които се съдържат в приложение II.

⁽¹⁾ „Съществуващи търговски условия“ означава, че изборът между местните и вносните продукти не е ограничен и зависи само от търговските съображения.

⁽²⁾ За целите на настоящия регламент:

- „преки данъци“ означава данъци върху възнагражденията, печалбата, лихвите, наемите, лицензионните такси и всички други форми на приход, както и данъци върху собствеността върху недвижимо имущество,
- „такси при внос“ означава мита и други фискални такси, които не са изброени другаде в този списък, и с които се облага вносът,
- „косвени данъци“ означава данъци върху продажбите, акцизи, данъци върху оборота, данъци върху добавената стойност, данъци върху концесиите, гербови данъци, данъци върху прехвърляния, върху стокови наличности и оборудване, гранични данъци, както и всички данъци, които са различни от преките данъци и таксите при внос,
- „косвени данъци, дължими на предходен етап“ са тези, с които се облагат стоките или услугите, използвани пряко или косвено при производството на продукта,
- „кумулятивните“ косвени данъци са многофазни данъци, които се налагат при отсъствието на механизъм за последващо преизчисляване на данъка, ако стоките или услугите, които се облагат на определен производствен етап, се използват на по-късен производствен етап,
- „опрощаването“ на данъци включва възстановяването или намаляването на данъци,
- „опрощаването или възстановяването“ включва пълното или частично освобождаване или отлагане на плащането на такси при внос.

⁽³⁾ Отлагането на плащането може да не представлява експортна субсидия, например когато се събират подходящи лихви.

⁽⁴⁾ Вж. бележка под линия 2.

⁽⁵⁾ Вж. бележка под линия 2.

⁽⁶⁾ Буква з) не се прилага за системи за данък върху добавената стойност и съществуващото вместо това гранично данъчно изравняване; проблемът за прекомерното опрощаване на данъци върху добавената стойност е предмет изключително на буква ж).

- и) Опрошаването или възстановяването на такси при внос ⁽⁷⁾, чийто размер превишава размера на тези, с които се облагат вносните суровини, които се влагат в производството на изнасяния продукт (при което се прави обичайното намаление за отпадъци); дадено предприятие може обаче да използва в конкретни случаи определено количество суровини от местния пазар, което е равно и има същото качество и характеристики като на вносните суровини, като техен заместител, за да се възползва от тази разпоредба, ако вносът и съответните операции по износа се извършат в рамките на разумен срок, който не надвишава две години. Тази буква се тълкува в съответствие с насоките за влагане на суровини в производствения процес, които се съдържат в приложение II, както и насоките, които се съдържат в приложение III, за констатиране на схеми за възстановяване за заместители, които представляват експортни субсидии.
- й) Предоставянето от правителствата (или специални институции, контролирани от правителствата) на гаранционни или застрахователни схеми при експортно кредитиране, на застрахователни или гаранционни схеми срещу увеличение на разходите за изнасяните продукти или програми за покриване на валутен риск при ставки на премията, които не могат да покрият дългосрочните оперативни разходи и загуби на програмите.
- к) Предоставянето от правителствата (или специални институции, контролирани и/или подчинени на правителствата) на експортни кредити по ставки, които са по-ниски от тези, които те в действителност следва да заплащат, за да си набавят тези средства (или следва да заплащат, ако ги заемат на международни капиталови пазари, за да си набавят средства при същия падеж и кредитни условия, както и в същата валута като на експортния кредит), или заплащането от тях на всички или на част от разходите, направени от износителите или финансовите институции за получаването на кредити, доколкото се използват за осигуряване на съществено предимство по отношение на условията на експортния кредит.
- Ако обаче даден член на СТО е страна по международен ангажимент в областта на държавните експортни кредити, по който най-малко 12 от първите членове на СТО са били страни към 1 януари 1979 г. (или последващ ангажимент, който е бил приет от тези членове), или ако даден член на СТО прилага на практика разпоредбите на съответния ангажимент относно лихвените проценти, то практиката по експортното кредитиране, която съответства на тези разпоредби, не се счита за експортна субсидия.
- л) Всяко друго използване на публични средства, което представлява експортна субсидия по смисъла на член XVI от ГАТТ от 1994 г.

⁽⁷⁾ Вж. бележка под линия 2.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

НАСОКИ ЗА ВЛАГАНЕТО НА СУРОВИНИ В ПРОИЗВОДСТВЕНИЯ ПРОЦЕС ⁽¹⁾

I

1. Схемите за намаляване на косвените данъци може да допускат освобождаването, опрощаването или отлагането на плащането на кумулативни косвени данъци, дължими на предходен етап върху суровините, които се влагат в производството на изнасяния продукт (при което се прави обичайното намаление за отпадъци). По подобен начин схемите за възстановяване може да допускат опрощаването или възстановяването на такси при внос, с които се облагат суровините, влягани в производството на изнасяния продукт (при което се прави обичайното намаление за отпадъци).
2. В примерния списък от експортни субсидии в приложение I е използвано понятието „суровини, които се влагат в производството на изнасяния продукт“ в букви з) и и). Съгласно буква з) системите за намаляване на косвените данъци може да представляват експортна субсидия дотолкова, доколкото водят до освобождаване, опрощаване или отлагане на плащането на кумулативни косвени данъци, дължими на предходен етап, чийто размер превишава размера на тези данъци, с които действително се облагат суровините, които се влагат в производството на изнасяния продукт. Съгласно буква и) схемите за възстановяване може да представляват експортна субсидия дотолкова, доколкото водят до опрощаване или възстановяване на такси при внос, чийто размер превишава размера на тези данъци, с които действително се облагат суровините, които се влагат в производството на изнасяния продукт. В двете букви е предвидено, че при констатациите относно влагането на суровини в производството на изнасяния продукт се прави обичайното намаление за отпадъци. Буква и) предвижда и схеми за заместители, когато това е уместно.

II

3. При проверката дали суровините са вложени в производството на изнасяния продукт, която се извършва като част от разследването във връзка с изравнителното мито съгласно настоящия регламент, Комисията трябва да действа въз основа на следното.
4. Когато се твърди, че дадена схема за намаляване на косвен данък или дадена схема за възстановяване води до субсидия поради прекомерното намаляване или възстановяване на косвените данъци или таксите при внос върху суровини, които са вложени в производството на изнасяния продукт, Комисията обикновено трябва първо да констатира дали правителството на държавата износител има на разположение и прилага система или процедура, посредством която да се потвърди кои суровини са вложени в производството на изнасяния продукт, както и в какви размери. Когато се констатира, че се прилага такава система или процедура, обикновено Комисията трябва след това да провери системата или процедурата, за да констатира дали последната е подходяща, ефективна за планираната цел, както и дали се основава на общоприетите търговски практики в държавата на износ. Комисията може да счете за необходимо да извърши в съответствие с член 26, параграф 2 определени практически проверки, с цел да провери информацията или да се увери, че системата или процедурата се прилага ефективно.
5. Когато не е налице такава система или процедура или тя не е подходяща, или когато е създадена и се счита за подходяща, но се констатира, че не се прилага или не се прилага ефективно, обикновено е необходимо да бъде извършена допълнителна проверка от държавата износител, която да се основава на действително включените суровини, за да се определи дали е направено прекомерно плащане. Ако Комисията счита за необходимо, може да бъде извършена допълнителна проверка в съответствие с точка 4.
6. Комисията обикновено трябва да разглежда суровините като физически включени, ако тези суровини се използват в производствения процес и са физически представени в изнасяния продукт. Не е необходимо дадена суровина да присъства в окончателния продукт в същата форма, в която е въведена в производствения процес.
7. При определянето на размера на дадена суровина, която е вложена в производството на изнасяния продукт, обикновено се взема предвид „обичайното намаление за отпадъци“, като тези отпадъци обикновено се разглеждат като вложени в производството на изнасяния продукт. Понятието „отпадъци“ се отнася до тази част на дадена суровина, която няма независима функция в производствения процес, не е вложена в производството на изнасяния продукт (по причини като неефективност) и не е извлечена, използвана или продавана от същия производител.
8. При определяне дали твърдяното намаление за отпадъци е „обичайно“, Комисията трябва по правило да се съобрази с производствения процес, общия опит на индустрията в държавата на износ, както и други технически фактори, ако е уместно. Комисията трябва да има предвид, че въпросът дали органите в държавата износител са изчислили разумно размера на отпадъците, е от съществено значение, когато се планира този размер да бъде включен в намалението или опрощаването на данъка или митото.

⁽¹⁾ Суровините, вложени в производствения процес, са физически включени суровини, енергия, горива и нефт, които се използват в производствения процес, както и катализатори, които се влагат в процеса на използването им за добиване на изнасяния продукт.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

НАСОКИ ЗА КОНСТАТИРАНЕ НА СХЕМИ ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ ЗА ЗАМЕСТИТЕЛИ, КОИТО ПРЕДСТАВЛЯВАТ ЕКСПОРТНИ СУБСИДИИ**I**

Схемите за възстановяване може да допускат възстановяването на такси при внос върху суровини, които са вложени в производствения процес на друг продукт, когато износът на този продукт съдържа местни суровини, които имат същото качество и характеристики като тези на вносните суровини. Съгласно приложение I, буква и), схемите за възстановяване за заместители може да представляват експортна субсидия дотолкова, доколкото водят до възстановяване на таксите при вноса, чийто размер превишава размера на таксите при вноса, с които първоначално са обложени вносните суровини, за които се иска възстановяване.

II

При проверката на всяка схема за възстановяване за заместители, която се извършва като част от разследването във връзка с изравнително мито съгласно настоящия регламент, Комисията трябва обичайно да действа въз основа на следното:

1. в приложение I, буква и) е определено, че вносните суровини може да бъдат замествани със суровини от местния пазар в производството на продукт за износ, ако тези суровини са равни по количество и имат еднакво качество и характеристики като вносните суровини, които се заместват. Съществуването на система или процедура за проверка е важно, тъй като дава възможност на правителството на държавата износител да гарантира и докаже, че количеството на суровините, за които се иска възстановяване, не надвишава количеството на подобни изнасяни продукти в каквато и да е форма, както и че не съществува възстановяване на такси при внос, чийто размер превишава размера на първоначалните такси при внос, с които са обложени въпросните вносни суровини;
2. когато се твърди, че схема за възстановяване за заместители води до субсидия, Комисията обикновено трябва първо да определи дали правителството на държавата износител има на разположение и прилага система или процедура за проверка. Когато се констатира, че се прилага такава система или процедура, обикновено Комисията трябва след това да проучи процедурите за проверка, за да констатира дали са подходящи, ефективни за планираната цел, както и дали се основават на общоприетите търговски практики в държавата на износ. Счита се, че няма субсидия, когато е констатирано, че процедурите съответстват на тези критерии и се прилагат ефективно. Комисията може да счете за необходимо да извърши, в съответствие с член 26, параграф 2, определени практически проверки, с цел да провери информацията или да се увери, че процедурите за проверка се прилагат ефективно;
3. когато не са налице процедури за проверка, когато не са подходящи или когато тези процедури са създадени и се считат за подходящи, но е констатирано, че не се прилагат в действителност или не се прилагат ефективно, може да е налице субсидия. В тези случаи е необходимо да бъде извършена допълнителна проверка от държавата износител, която да се основава на съответните реални сделки, за да се определи дали е направено прекомерно плащане. Ако Комисията счита за необходимо, може да бъде извършена допълнителна проверка в съответствие с точка 2;
4. съществуването на разпоредба относно възстановяване за заместители, съгласно която на износителите се разрешава да избират дадени пратки от вноса, за които да се иска възстановяване, не би следвало само по себе си да се разглежда като предоставяне на субсидия;
5. приема се, че е налице превишение при възстановяването на такси при внос по смисъла на приложение I, буква и), ако правителствата са платили лихва върху средствата, които са възстановени в рамките на системите им за възстановяване, доколкото лихвата е платена в действителност или предстои да бъде платена.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

(Настоящото приложение възпроизвежда приложение 2 към Споразумението за селското стопанство. Всички понятия или изрази, които не са разяснени тук или които не са ясни, следва да се тълкуват в контекста на посоченото споразумение.)

ВЪТРЕШНА ПОДКРЕПА: ОСНОВА ЗА ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА НАМАЛЯВАНЕ

1. Мерките за вътрешна подкрепа, за които се иска освобождаване от задълженията за намаляване, изпълняват основното изискване да нямат никакви или в краен случай да имат минимални последици, които нарушават търговията, или въздействия върху производството. Съответно всички мерки, за които се иска освобождаване, следва да отговарят на следните основни критерии:
 - а) въпросната подкрепа трябва се предоставя посредством правителствена програма с публични средства (включително приходи, от които правителството се е отказало), която не включва прехвърляне на средства от потребителите; и
 - б) въпросната подкрепа не действа като ценова подкрепа на производителите;както и на специфичните критерии и условия за отделните политики, изложени по-долу.

Правителствени програми за услуги

2. Общи услуги

Политиките в тази категория включват разходи (или приходи, от които правителството се е отказало) относно програми, в рамките на които се предоставят услуги или ползи на селското стопанство или селското население. Те не трябва да включват преки плащания за производители или преработватели. Тези програми, които включват, но не са ограничени до следния списък, изпълняват общите критерии в точка 1 и специфичните условия за отделните политики, изложени по-долу:

- а) изследвания, включително общи изследвания, изследвания във връзка с екологични програми и програми за изследвания, отнасящи се за конкретни продукти;
- б) контрол върху вредителите и болестите, включително общи и специфични за продукта мерки за контрол върху вредителите и болестите, като системи за ранно предупреждение, карантина и унищожаване;
- в) услуги по обучение, включващи както обща, така и специализирана подготовка;
- г) консултантски услуги, включително предоставяне на средства за улесняване на предаването на информацията и резултатите от изследванията на производителите и потребителите;
- д) услуги, свързани с инспекция, включващи обща инспекция и инспекция на конкретни продукти за целите на здравеопазването, безопасността, оценяването и стандартизацията;
- е) услуги, свързани с маркетинга и рекламата, включително пазарна информация, съвети и реклама на конкретни продукти, с изключение на разходи за неуточнени цели, които биха могли да бъдат използвани от продавачите за намаляване на пазарната цена или да доведат до директно икономическо преимущество за купувачите; и
- ж) инфраструктурни услуги, включително: електропреносни мрежи, пътища и други транспортни системи, пазарни и пристанищни съоръжения, водоснабдителни съоръжения, язовирни и отводнителни системи и инфраструктурни съоръжения, свързани с екологични програми. Във всички случаи разходите се насочват само към осигуряването или изграждането на капитални съоръжения и изключват субсидираното предоставяне на съоръжения на място в стопанствата, различни от тези за изграждането на мрежи от общодостъпни обществени съоръжения. Те не включват субсидии за суровини или оперативни разходи или преференциални такси за клиенти.

3. Държавен резерв за целите на продоволственото осигуряване ⁽¹⁾

Разходите (или приходите, от които правителството се е отказало) във връзка с натрупването и съхраняването на запаси от продукти, съставляващи неразделна част от програма за продоволствено осигуряване, залегнала в националното законодателство. Това може да включва помощ от правителството за съхраняване на продукти, осъществявано от частни лица като част от такава програма.

⁽¹⁾ За целите на точка 3 от настоящото приложение правителствените програми за формиране на резерви с цел продоволствено осигуряване в развиващите се държави, чието функциониране е прозрачно и се извършва в съответствие с официално публикувани обективни критерии или насоки, се считат за съответстващи на разпоредбите на настоящата точка, включително програмите, при които запасите от хранителни продукти за целите на продоволственото осигуряване се придобиват и освобождават по административно регулирани цени, при условие че разликата между покупната цена и външната референтна цена се взема предвид в СМП.

Обемът и натрупването на тези запаси съответстват на предварително определените цели, които са свързани единствено с продоволственото осигуряване. Процесът на натрупването на запаси и разпределението им е прозрачен от финансова гледна точка. Закупуването на хранителни продукти от правителството се извършва по текущите пазарни цени, а продажбите от запасите за продоволствено осигуряване се извършват по цена, която не е по-ниска от текущата цена на местния пазар за съответния продукт и качество.

4. Вътрешна продоволствена помощ⁽¹⁾

Разходи (или приходи, от които правителството се е отказало) относно предоставянето на вътрешна продоволствена помощ на нуждаещи се части на населението.

Необходимите условия за получаване на продоволствената помощ се преценяват по ясно определени критерии, свързани с целите на изхранването. Тази помощ е под формата на пряко отпускане на хранителни продукти на заинтересованите или предоставяне на средства, които да позволяват на получателите да закупят хранителни продукти на пазарни или на субсидирани цени. Закупуването на хранителни продукти от правителството се извършва по текущи пазарни цени и финансирането и администрирането на помощта са прозрачни.

5. Преки плащания към производителя

Подкрепата, предоставена чрез преки плащания (или приходи, от които правителството се е отказало, включително плащания в натура) на производители, за които исканото освобождаване от задълженията за намаляване изпълнява основните критерии, изложени в точка 1, както и специфичните критерии, които се прилагат за отделните типове преки плащания, посочени в точки 6—13. В случаите, когато се иска освобождаване от изискването за намаляване за който и да е съществуващ или нов вид пряко плащане, различен от определените в точки 6—13, плащането съответства на критериите, определени в точка 6, букви б)—д), в допълнение към общите критерии, посочени в точка 1.

6. Необвързана подкрепа за доходи

- а) Правото за получаване на тези плащания се определя по ясно зададени показатели, като доход, статут на производител или собственик на земя, използване на факторите или ниво на производството за определен базов период.
- б) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана със или не се основава на вида или обема на производството (включително глави добитък), осъществено от производителя през която и да е година след базовия период.
- в) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана или не се основава на цените, както вътрешни, така и международни, прилагани спрямо производство, осъществено през която и да е година след базовия период.
- г) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана или не се основава на производствените фактори, прилагани през която и да е година след базовия период.
- д) За получаването на тези плащания не се изисква производство.

7. Финансово участие на правителството в програми за застраховане и защита на доходите

- а) Необходимите условия на получаване на тези плащания се определят от загубата на доходи, като се вземат предвид само доходите от селско стопанство, които надвишават 30 % от средния брутен доход или неговия еквивалентен нетен доход (с изключение на всички плащания от същите или подобни схеми) през предходния тригодишен период или средния размер за трите години, основан на предходния петгодишен период, като се изключат годините с най-висок и най-нисък доход. Всеки производител, който отговаря на това условие, има право да получи плащанията.
- б) Сумата на тези плащания компенсира по-малко от 70 % от загубата на доход на производителя през годината, в която той има право да получи помощта.
- в) Сумата на тези плащания зависи единствено от доходите; тя не зависи от вида или обема на производството (включително глави добитък), осъществено от производителя; нито от цените, както вътрешни, така и международни, приложими към това производство; или от използваните производствени фактори.
- г) Когато даден производител получи през една и съща година плащания съгласно настоящата точка и съгласно точка 8 (помощ при природни бедствия), общата сума на тези плащания е по-ниска от 100 % от общите загуби на производителя.

8. Плащания (извършени пряко или посредством финансирано от правителството участие в схеми за застраховане на селскостопански култури) за помощ при природни бедствия

- а) Такива плащания се полагат само след като правителствените органи официално установят, че е настъпило или е в процес природно или друго подобно бедствие (включително епидемии от болести, масово нашествие на вредители, ядрена авария и война на територията на съответната държава-членка), като плащанията се определят от производствена загуба, която надвишава 30 % от средното производство през предходния тригодишен период или средния размер за трите години, въз основа на предходния петгодишен период, като се изключат годините с най-висока и най-ниска стойност на дохода.

⁽¹⁾ За целите на точки 3 и 4 от настоящото приложение, предоставянето на хранителни продукти на субсидирани цени с цел да бъдат посрещнати нуждите от хранителни продукти на бедното население в градски и селски региони на развиващите се държави на регулярна основа при разумни цени, се счита за съответстващо на разпоредбите на настоящата точка.

- б) Плащанията в резултат на бедствие се извършват само при загубите на доходи, добитък (включително плащания във връзка с ветеринарното лечение на животни), земя или други производствени фактори, дължащи се на въпросното природно бедствие.
- в) Плащанията компенсират не по-голяма от общата стойност на разходите за възстановяване на щетите и при тях не се изискват или посочват видът или количеството на бъдещото производство.
- г) Плащанията, извършени по време на бедствие, не превишават нивото, необходимо за предотвратяване или намаляване на по-нататъшни загуби според определението на критерия в буква б).
- д) Когато даден производител получи през една и съща година плащания съгласно настоящата точка и съгласно точка 7 (програми за застраховане на доходите и създаване на осигурителна мрежа за доходите), общата сума на тези плащания е по-ниска от 100 % от общите загуби на производителя.
9. Помощ за реструктуриране, предоставяна посредством програми за пенсиониране на производители
- а) Необходимите условия за придобиване на право за получаване на такива плащания се определят въз основа на ясно дефинирани критерии в програми, предназначени за улесняване пенсионирането на лица, заети в селскостопанско производство, предназначено за пазара, или тяхното пренасочване към неселскостопанска дейност.
- б) Плащанията се правят единствено, при условие че получателите им се оттеглят напълно и завинаги от селскостопанското производство, предназначено за пазара.
10. Помощ за реструктуриране, предоставяна чрез програми за оттегляне на ресурси
- а) Необходимите условия за определяне на правото за получаване на такива плащания се определят въз основа на ясно дефинирани критерии в програми, предназначени за извеждането на земя или други ресурси, включително добитък, от селскостопанското производство, предназначено за пазара.
- б) Плащанията се правят единствено, при условие че оттеглянето на земя от селскостопанското производство, предназначено за пазара, е за минимален срок от три години, а когато се отнася до добитък — при клането му или окончателното освобождаване от него.
- в) При плащанията не се изисква, нито посочва алтернативно използване на земята или другите ресурси, което да предполага производство на селскостопански продукти за пазара.
- г) Плащанията не са свързани нито с вида, нито с количеството на производството или с цените, както вътрешни, така и международни, приложими за производството, осъществявано при използване на земята и другите ресурси, оставащи в производството.
11. Подпомагане за структурно приспособяване, осъществявано посредством инвестиционна помощ
- а) Необходимите условия за придобиване на правото за получаване на такива плащания се определят въз основа на ясно дефинирани критерии в правителствени програми, които са предназначени да подпомагат финансовото или физическото реструктуриране на дейността на даден производител в отговор на обективно проявени структурни недостатъци. Правото за участие в тези програми може да се основава и на ясно дефинирана правителствена програма за повторната приватизация на селскостопанска земя.
- б) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана или основана на вида или обема на производството (включително глави добитък), осъществено от даден производител през която и да е година след базовия период, освен както се предвижда съгласно критерия по буква д).
- в) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана или основана на цените, както вътрешни, така и международни, приложими към производството, осъществено през която и да е година след базовия период.
- г) Плащанията се извършват само за периода от време, необходим за реализиране на инвестицията, за която са предоставени.
- д) При плащанията не се ограничава, нито по какъвто и да е начин се определя какви селскостопански продукти да бъдат произвеждани от получателите, освен за да се изиска от тях да не произвеждат даден продукт.
- е) Плащанията са ограничени до сумата, необходима като компенсация за структурния недостатък.
12. Плащания в рамките на програми за опазване на околната среда
- а) Необходимите условия за такива плащания се определят като част от ясно дефинирана правителствена програма за опазване или съхраняване на околната среда и зависят от изпълнението на конкретни условия съгласно правителствената програма, включително на условия, които са свързани с производствените методи или суровини.

- б) Сумата на плащането се ограничава до допълнителните разходи или загубите на доход в резултат на изпълнението на правителствената програма.

13. Плащания по програми за регионална помощ

- а) Правото за получаване на тези плащания се ограничава до производители в региони в неравностойно положение. Всеки такъв регион трябва да представлява ясно указана обособена географска област с определен икономически и административен облик, считана за неблагоприятна въз основа на неутрални и обективни критерии, които са ясно установени в законов или подзаконов акт и посочват, че трудностите на региона се дължат на нещо повече от временни обстоятелства.
- б) Сумата на тези плащания за дадена година не е свързана или не се основава на вида или обема на производството (включително глави добитък), осъществено от определен производител през която и да е година след базовия период, освен с цел намаляване на това производство.
- в) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана или не се основава на цените, както вътрешни, така и международни, приложими към всяко производство, осъществено през която и да е година след базовия период.
- г) Плащанията се предоставят само на производители в съответните региони, които имат право на получаването им, но принципно са еднакво достъпни за всички производители в тези региони.
- д) Когато са свързани с производствените фактори, плащанията се извършват по прогресивно намаляваща ставка над определено прагово равнище на съответния фактор.
- е) Плащанията са ограничени до размера на допълнителните разходи или загубите на доход, свързани с предприемането на селскостопанско производство в посочената област.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Отмененият регламент и списък на неговите последователни изменения

Регламент (ЕО) № 2026/97 на Съвета
(ОВ L 288, 21.10.1997 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 1973/2002 на Съвета
(ОВ L 305, 7.11.2002 г., стр. 4)

Регламент (ЕО) № 461/2004 на Съвета
(ОВ L 77, 13.3.2004 г., стр. 12)

единствено член 2

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕО) № 2026/97	Настоящият регламент
Член 1, параграф 1	Член 1, параграф 1
Член 1, параграф 2, уводни думи	Член 2, уводни думи
Член 1, параграф 2, заключителни думи	Член 2, буква а), начално изречение
Член 1, параграф 3, първа алинея	Член 2, буква а), последно изречение
Член 1, параграф 3, втора алинея	Член 2, буква б)
Член 1, параграф 4	Член 1, параграф 2
Член 1, параграф 5	Член 2, буква в)
Член 2	Член 3
Член 3, параграф 1	Член 4, параграф 1
Член 3, параграф 2, първа алинея, уводни думи	Член 4, параграф 2, първа алинея, уводни думи
Член 3, параграф 2, първа алинея, буква а)	Член 4, параграф 2, първа алинея, буква а)
Член 3, параграф 2, първа алинея, буква б), първо изречение	Член 4, параграф 2, първа алинея, буква б)
Член 3, параграф 2, първа алинея, буква б), второ изречение	Член 4, параграф 2, втора алинея
Член 3, параграф 2, първа алинея, буква б), трето изречение	Член 4, параграф 2, трета алинея
Член 3, параграф 2, първа алинея, буква в)	Член 4, параграф 2, първа алинея, буква в)
Член 3, параграф 2, втора алинея	Член 4, параграф 2, четвърта алинея
Член 3, параграф 3	Член 4, параграф 3
Член 3, параграф 4, първа алинея, уводни думи	Член 4, параграф 4, първа алинея, уводни думи
Член 3, параграф 4, първа алинея, буква а), първо изречение	Член 4, параграф 4, първа алинея, буква а)
Член 3, параграф 4, първа алинея, буква а), второ и трето изречение	Член 4, параграф 4, втора алинея
Член 3, параграф 4, първа алинея, буква б)	Член 4, параграф 4, първа алинея, буква б)
Член 3, параграф 5	Член 4, параграф 5
Член 5	Член 5
Член 6	Член 6
Член 7, параграфи 1 и 2	Член 7, параграфи 1 и 2
Член 7, параграф 3, първа алинея, първо изречение	Член 7, параграф 3, първа алинея
Член 7, параграф 3, първа алинея, второ изречение	Член 7, параграф 3, втора алинея
Член 7, параграф 3, втора алинея	Член 7, параграф 3, трета алинея
Член 7, параграф 4	Член 7, параграф 4
Член 8, параграф 1	Член 2, буква г)
Член 8, параграфи 2—9	Член 8, параграфи 1—8
Член 9	Член 9
Член 10, параграфи 1—4	Член 10, параграфи 1—4
Член 10, параграфи 7—13	Член 10, параграфи 5—11
Член 10, параграф 14, първо изречение	Член 10, параграф 12, първа алинея
Член 10, параграф 14, второ и трето изречение	Член 10, параграф 12, втора алинея
Член 10, параграфи 15 и 16	Член 10, параграфи 13 и 14
Член 11, параграф 1, първо и второ изречение	Член 11, параграф 1, първа алинея
Член 11, параграф 1, трето изречение	Член 11, параграф 1, втора алинея
Член 11, параграф 1, четвърто изречение	Член 11, параграф 1, трета алинея
Член 11, параграф 2	Член 11, параграф 2

Регламент (ЕО) № 2026/97	Настоящият регламент
Член 11, параграф 3, първо изречение	Член 11, параграф 3, първа алинея
Член 11, параграф 3, второ изречение	Член 11, параграф 3, втора алинея
Член 11, параграф 3, трето изречение	Член 11, параграф 3, трета алинея
Член 11, параграф 4, първо изречение	Член 11, параграф 4, първа алинея
Член 11, параграф 4, второ изречение	Член 11, параграф 4, втора алинея
Член 11, параграф 4, трето изречение	Член 11, параграф 4, трета алинея
Член 11, параграф 5	Член 11, параграф 5
Член 11, параграф 6, първо изречение	Член 11, параграф 6, първа алинея
Член 11, параграф 6, второ изречение	Член 11, параграф 6, втора алинея
Член 11, параграф 6, трето изречение	Член 11, параграф 6, трета алинея
Член 11, параграф 6, четвърто изречение	Член 11, параграф 6, четвърта алинея
Член 11, параграф 7, първо изречение	Член 11, параграф 7, първа алинея
Член 11, параграф 7, второ изречение	Член 11, параграф 7, втора алинея
Член 11, параграфи 8, 9 и 10	Член 11, параграфи 8, 9 и 10
Член 12	Член 12
Член 13, параграф 1	Член 13, параграф 1
Член 13, параграф 2, първо и второ изречение	Член 13, параграф 2, първа алинея
Член 13, параграф 2, трето и четвърто изречение	Член 13, параграф 2, втора алинея
Член 13, параграф 2, пето изречение	Член 13, параграф 2, трета алинея
Член 13, параграфи 3, 4 и 5	Член 13, параграфи 3, 4 и 5
Член 13, параграф 6, първо, второ и трето изречение	Член 13, параграф 6, първа алинея
Член 13, параграф 6, четвърто изречение	Член 13, параграф 6, втора алинея
Член 13, параграфи 7 и 8	Член 13, параграфи 7 и 8
Член 13, параграф 9, първа алинея	Член 13, параграф 9, първа алинея
Член 13, параграф 9, втора алинея, първо и второ изречение	Член 13, параграф 9, втора алинея
Член 13, параграф 9, втора алинея, трето изречение	Член 13, параграф 9, трета алинея
Член 13, параграф 10	Член 13, параграф 10
Член 14, параграфи 1—4	Член 14, параграфи 1—4
Член 14, параграф 5, вводни думи	Член 14, параграф 5, първа част на изречението
Член 14, параграф 5, буква а)	Член 14, параграф 5, втора част на изречението от „по отношение“ до „ad valorem“
Член 14, параграф 5, буква б)	—
Член 14, параграф 5, заключителни думи	Член 14, параграф 5, последна част на изречението
Член 15, параграф 1, първо изречение	Член 15, параграф 1, първа алинея
Член 15, параграф 1, второ изречение	Член 15, параграф 1, втора алинея
Член 15, параграф 1, трето изречение	Член 15, параграф 1, трета алинея
Член 15, параграф 1, четвърто изречение	Член 15, параграф 1, четвърта алинея
Член 15, параграф 1, пето изречение	Член 15, параграф 1, пета алинея
Член 15, параграф 2	Член 15, параграф 2
Член 15, параграф 3, първо изречение	Член 15, параграф 3, първа алинея
Член 15, параграф 3, второ изречение	Член 15, параграф 3, втора алинея
Член 15, параграф 3, трето изречение	Член 15, параграф 3, трета алинея
Член 16, параграф 1	Член 16, параграф 1
Член 16, параграф 2, първо изречение	Член 16, параграф 2, първа алинея
Член 16, параграф 2, второ и трето изречение	Член 16, параграф 2, втора алинея

Регламент (ЕО) № 2026/97	Настоящият регламент
Член 16, параграф 3	Член 16, параграф 3
Член 16, параграф 4, уводни думи, първа част	Член 16, параграф 4, първа алинея
Член 16, параграф 4, уводни думи, втора част	Член 16, параграф 4, втора алинея, уводни думи и букви а) и б)
Член 16, параграф 4, букви а) и б)	Член 16, параграф 4, втора алинея, букви в) и г)
Член 16, параграф 5	Член 16, параграф 5
Член 17	Член 17
Член 18	Член 18
Член 19	Член 19
Член 20, първо изречение	Член 20, първа алинея
Член 20, второ изречение	Член 20, втора алинея
Член 21, параграфи 1, 2 и 3	Член 21, параграфи 1, 2 и 3
Член 21, параграф 4, първо изречение	Член 21, параграф 4, първа алинея
Член 21, параграф 4, второ изречение	Член 21, параграф 4, втора алинея
Член 21, параграф 4, трето изречение	Член 21, параграф 4, трета алинея
Член 22, параграф 1, първа алинея, първо изречение	Член 22, параграф 1, първа алинея
Член 22, параграф 1, първа алинея, второ и трето изречение	Член 22, параграф 1, втора алинея
Член 22, параграф 1, първа алинея, четвърто изречение	Член 22, параграф 1, трета алинея
Член 22, параграф 1, първа алинея, пето изречение	Член 22, параграф 1, четвърта алинея
Член 22, параграф 1, втора алинея	Член 22, параграф 1, пета алинея
Член 22, параграф 1, трета алинея, уводни думи	Член 22, параграф 1, шеста алинея, уводни думи
Член 22, параграф 1, трета алинея, първо, второ и трето тире	Член 22, параграф 1, шеста алинея, букви а), б) и в)
Член 22, параграф 1, четвърта алинея	Член 22, параграф 1, седма алинея
Член 22, параграф 2, първо изречение	Член 22, параграф 2
Член 22, параграф 2, второ изречение	Член 22, параграф 3
Член 22, параграф 2, трето изречение	Член 22, параграф 4
Член 22, параграф 3	Член 22, параграф 5
Член 22, параграф 4	Член 22, параграф 6
Член 23, параграф 1, първа алинея, първо изречение	Член 23, параграф 1
Член 23, параграф 1, първа алинея, второ изречение	Член 23, параграф 2
Член 23, параграф 1, първа алинея, трето изречение	Член 23, параграф 3, първа алинея
Член 23, параграф 1, втора алинея от „Практиката“ до „ <i>inter alia</i> “	Член 23, параграф 3, втора алинея, уводни думи
Член 23, параграф 1, втора алинея от „лекото видоизменение“ до „производителите“	Член 23, параграф 3, втора алинея, букви а), б) и в)
Член 23, параграф 2, първо и второ изречение	Член 23, параграф 4, първа алинея
Член 23, параграф 2, трето изречение	Член 23, параграф 4, втора алинея
Член 23, параграф 2, четвърто и пето изречение	Член 23, параграф 4, трета алинея
Член 23, параграф 2, шесто и седмо изречение	Член 23, параграф 4, четвърта алинея
Член 23, параграф 3, първа алинея, първо изречение	Член 23, параграф 5
Член 23, параграф 3, първа алинея, второ изречение	Член 23, параграф 6, първа алинея
Член 23, параграф 3, първа алинея, трето изречение	Член 23, параграф 6, втора алинея
Член 23, параграф 3, първа алинея, четвърто изречение	Член 23, параграф 6, трета алинея
Член 23, параграф 3, втора алинея	Член 23, параграф 6, четвърта алинея
Член 23, параграф 3, трета алинея	Член 23, параграф 6, пета алинея

Регламент (ЕО) № 2026/97	Настоящият регламент
Член 23, параграф 3, четвърта алинея	Член 23, параграф 7
Член 23, параграф 4	Член 23, параграф 8
Член 24, параграф 1, първо и второ изречение	Член 24, параграф 1, първа алинея
Член 24, параграф 1, трето изречение	Член 24, параграф 1, втора алинея
Член 24, параграф 2, първо изречение	Член 24, параграф 2, първа алинея
Член 24, параграф 2, второ и трето изречение	Член 24, параграф 2, втора алинея
Член 24, параграф 3	Член 24, параграф 3
Член 24, параграф 4, първо и второ изречение	Член 24, параграф 4, първа алинея
Член 24, параграф 4, трето изречение	Член 24, параграф 4, втора алинея
Член 24, параграф 4, четвърто и пето изречение	Член 24, параграф 4, трета алинея
Член 24, параграф 5, първо изречение	Член 24, параграф 5, първа алинея
Член 24, параграф 5, второ изречение	Член 24, параграф 5, втора алинея
Член 24, параграф 5, трето и четвърто изречение	Член 24, параграф 5, трета алинея
Член 24, параграфи 6 и 7	Член 24, параграфи 6 и 7
Член 25	Член 25
Член 26	Член 26
Член 27, параграфи 1, 2 и 3	Член 27, параграфи 1, 2 и 3
Член 27, параграф 4, първо изречение	Член 27, параграф 4, първа алинея
Член 27, параграф 4, второ изречение	Член 27, параграф 4, втора алинея
Член 28	Член 28
Член 29, параграфи 1—5	Член 29, параграфи 1—5
Член 29, параграф 6, първо изречение	Член 29, параграф 6, първа алинея
Член 29, параграф 6, второ изречение	Член 29, параграф 6, втора алинея
Член 30, параграфи 1, 2 и 3	Член 30, параграфи 1, 2 и 3
Член 30, параграф 4, първо, второ и трето изречение	Член 30, параграф 4, първа алинея
Член 30, параграф 4, заключително изречение	Член 30, параграф 4, втора алинея
Член 30, параграф 5	Член 30, параграф 5
Член 31	Член 31
Член 32	Член 32
Член 33	Член 33
Член 34	—
—	Член 34
Член 35	Член 35
Приложения I—IV	Приложения I—IV
—	Приложение V
—	Приложение VI